

Vergaderjaar 2010–2011

32 504

Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Belastingplan 2011)

Nr. 66

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG

Vastgesteld 3 mei 2011

De vaste commissie voor Financiën¹ heeft op 6 april 2011 overleg gevoerd met staatssecretaris Weekers van Financiën over:

- **de brief van de staatssecretaris van Financiën d.d. 10 december 2010 met de reactie van de staatssecretaris naar aanleiding van de brief van de vaste commissie voor Financiën inzake het partnerbegrip (32 130, nr. 23);**
- **de brief van de staatssecretaris van Financiën d.d. 15 december 2010 met informatie ten behoeve van de motie-Bashir c.s. (32 504, nr. 55) inzake tijdelijke willekeurige afschrijving zeescheepvaartmaatschappen (32 504, nr. 63);**
- **de brief van de staatssecretaris van Financiën d.d. 22 december 2010 over btw-ontwijkende structuren en financiële instellingen (32 596, nr. 1);**
- **de brief van de staatssecretaris van Financiën d.d. 22 februari 2011 over de toezeggingen met betrekking tot de behandeling van het Belastingplan 2011 c.a. (32 504) (32 504, nr. 64);**
- **de brief van de staatssecretaris van Financiën d.d. 18 maart 2011 houdende intrekking van het wetsvoorstel inzake Wijziging van de Wet inkomstenbelasting 2001 met betrekking tot de indexering van het eigenwoningforfait (32 303, nr. 5);**
- **de brief van de staatssecretaris van Financiën d.d. 5 april 2011 over de stand van zaken rond moties en toezeggingen Belastingplan 2011 c.a. (32 504) (32 504, nr. 65).**

Van dit overleg brengt de commissie bijgaand geredigeerd woordelijk verslag uit.

De voorzitter van de vaste commissie voor Financiën,
Dezentjé Hamming-Bluemink

De griffier van de vaste commissie voor Financiën,
Berck

¹ Samenstelling:

Leden: Slob (ChristenUnie), Dezentjé Hamming-Bluemink (VVD), voorzitter, Omtzigt (CDA), Irrgang (SP), Knops (CDA), Neppérus (VVD), Blanksma-van den Heuvel (CDA), Tony van Dijck (PVV), Spekman (PvdA), Thieme (PvdD), Heijnen (PvdA), ondervoorzitter, Bashir (SP), Sap (GroenLinks), Harbers (VVD), Plasterk (PvdA), Groot (PvdA), Van Bommel (PVV), Braakhuis (GroenLinks), Van Vliet (PVV), Dijkgraaf (SGP), Verhoeven (D66), Koolmees (D66) en Huizing (VVD).

Plv. leden: Rouvoet (ChristenUnie), Ten Broeke (VVD), Van der Werf (CDA), Gesthuizen (SP), Van Hijum (CDA), Leegte (VVD), Haverkamp (CDA), Graus (PVV), Bouwmeester (PvdA), Ouwehand (PvdD), Van der Veen (PvdA), Grashoff (GroenLinks), Schaart (VVD), Vermeij (PvdA), Smeets (PvdA), Beertema (PVV), Van Gent (GroenLinks), De Jong (PVV), Van der Staaij (SGP), Koşer Kaya (D66), Pechtold (D66), en Ziengs (VVD).

Voorzitter: Koolmees/Dezentjé Hamming-Bluemink
Griffier: Giezen

Aanwezig zijn acht leden der Kamer, te weten: Groot, Braakhuis, Van Vliet, Neppérus, Bashir, Omtzigt, Koolmees en Dezentjé Hamming-Bluemink

en staatssecretaris Weekers van Financiën, die vergezeld is van enkele ambtenaren van zijn ministerie.

De **voorzitter**: Welkom bij het algemeen overleg over diverse fiscale onderwerpen. Ik neem de honneurs even waar omdat de voorzitter, mevrouw Dezentjé Hamming-Bluemink, een halfuurtje later komt. In eerste termijn geldt een spreektijd van maximaal vijf minuten per persoon.

De heer **Groot** (PvdA): Voorzitter. Dit is een verzameloverleg en ik wil de verzameling overzichtelijk houden. Wat mij betreft hoeven we niet de volle tweeënhalf uur vol te maken. Ik dank de collega's voor het aan de agenda toevoegen van de Wet inkomstenbelasting 2001 met betrekking tot de indexering van het eigenwoningforfait. In gewonemensentaal gaat het om de villabelasting, die het kabinet voor een deel heeft ingetrokken. Mijn partij vindt die intrekking nog steeds onterecht, zowel qua inhoud als qua motivering. Qua inhoud was de maatregel bedoeld om aan de meest gefortuneerde mensen in het land – bij mensen met een huis boven 1 mln. kun je daarvan wel spreken – ook een bijdrage te vragen voor de lasten van de crisis. Dat is redelijk, want uit de laatste CPB-cijfers blijkt dat werknemers met lage inkomens er meer op achteruit gaan dan die met hoge inkomens. De motivering van het kabinet is dat we niet moeten willen dat de villabelasting binnen de kortste keren een portiekbelasting wordt. Dat is pure demagogie. Voor € 140 000 heb je een aardige portiekwoning. Als je daar een prijsstijging van 3,5% per jaar op loslaat, duurt het zo'n 60 jaar voordat je in zo'n portiekbelasting terechtkomt. Belangrijker nog is de feitelijke ontwikkeling. Vorig jaar zijn de huizenprijzen gedaald. Dit jaar zal er nog een kleine daling plaatsvinden. Dat betekent dat er feitelijk steeds minder villa's onder de villabelasting zijn komen te vallen. Het zijn er nu 25 000 en het worden er voorlopig alleen maar minder, zelfs als je niet indexeert. De intrekking van het wetsvoorstel is dus om die reden onterecht. Daarom zal mijn fractie samen met de fracties van SP, GroenLinks en ChristenUnie het wetsvoorstel een dezer dagen opnieuw indienen. Ik kan de staatssecretaris geruststellen: het is niet de bedoeling dat deze nieuwe belasting voor 100 jaar gaat gelden. We trekken het wetsvoorstel graag weer in als het in samenhang wordt gezien met een algehele hervorming van de woningmarkt, waarbij de hele woningmarkt op een rechtvaardige wijze wordt hervormd. Het kabinet heeft dit dus zelf in de hand.

Mevrouw **Neppérus** (VVD): Wij wisten natuurlijk dat dit zou komen. Het was allemaal eerlijk, zo heb ik maandenlang kunnen lezen. De heer Groot heeft het over een portiekwoning. Als je die echter vervangt door een rijtjeshuis krijg je een heel andere berekening. Die zou ik graag eens van de heer Groot krijgen, want voorlopig vind ik het nog erg kreterig en juist oneerlijk. Kan de heer Groot mij dit nog eens toelichten?

De heer **Groot** (PvdA): Momenteel vallen er slechts 25 000 huizen onder de villabelasting. Dat worden er voorlopig alleen maar minder, gezien de situatie op de woningmarkt. De prijzen dalen. Mijn stelling, die ik heel goed kan onderbouwen, is dat er alleen maar minder grote huizen onder die belasting zullen vallen en dat het een hele tijd duurt voordat je aan het eerste procent duurste woningen komt, zelfs als je niet indexeert. Dat lijkt me helder genoeg.

Mevrouw **Neppérus** (VVD): Mijn vraag wordt niet beantwoord. Ik heb om een onderbouwing gevraagd en krijg die niet. Ik zeg tegen de heer Groot dat hij ook naar het rijtjeshuis moet kijken. Ik wil rustig het wetsvoorstel van de heer Groot afwachten. Als ik het daarin te lezen krijg, zal ik het daarin lezen. Ik ben daar zeker benieuwd naar. Ik stel echter vast dat de heer Groot een heleboel kreten heeft losgelaten in de afgelopen maanden. Kan ik verwachten dat op mijn vraag in de memorie van toelichting wel wordt ingegaan? Dat brengt mij misschien al verder.

De heer **Groot** (PvdA): Zeker. Ik wil er ook nu al verder op ingaan. Ook een rijtjeshuis van – laten we het naar boven afronden – € 300 000 zal de eerste twintig jaar niet onder zo'n villabelasting komen te vallen bij niet indexeren. Met 3,5% op een bedrag van € 300 000 zit je na 20 jaar op ongeveer € 600 000 en val je dus nog lang niet onder de villabelasting.

Mevrouw **Neppérus** (VVD): Laten we dan onze berekeningen maar uitwisselen, want ik kom daar veel eerder. Dat doen we dan bij de behandeling van het initiatiefwetsvoorstel van de heer Groot. Dat lijkt me het meest praktisch.

De heer **Groot** (PvdA): Ik vervolg mijn betoog met de btw-afdracht door ondernemers met betrekking tot financiële instellingen. De staatssecretaris heeft in zijn brief geschreven dat hij geen ontwijkende btw-structuren meer ziet bij financiële instellingen in het buitenland. Waar ze er toch zijn, worden ze actief bestreden. En waar bestrijding niet mogelijk is, wordt gewerkt aan wetswijziging. Hoe staat het er nu mee? Zijn er nog steeds geen ontwijkende structuren zichtbaar of is de staatssecretaris al bezig met wetgeving?

De heer **Braakhuis** (GroenLinks): Voorzitter. Dit kabinet is niet mijn kabinet, maar dat zal niemand verbazen. Het focust eenzijdig op bezuinigingen, terwijl het aan de andere kant veel kansen laat liggen om de inkomsten te vergroten. De PvdA-woordvoerder sprak over de villabelasting. GroenLinks had al in het verkiezingsprogramma van 1998 een beperking van de hypotheekrenteaftrek opgenomen, omdat deze aftrek andere effecten heeft dan beoogd. In plaats van het beschikbaar komen van betaalbare huizen voor iedereen worden huizenprijzen tot kunstmatige hoogtes opgedreven. Ook de woekerpolisaffaire had nooit kunnen bestaan als al die mensen zich niet gedwongen hadden gevoeld om in complexe financiële producten te stappen om maximaal gebruik te kunnen maken van de hypotheekrenteaftrek. Wat dat betreft ben ik ook erg benieuwd naar de berekeningen van mevrouw Neppérus, want daar zullen deze effecten dan ook wel in doorklinken.

Mevrouw **Neppérus** (VVD): Ik wacht de uwe af.

De heer **Braakhuis** (GroenLinks): Nu blijkt ook nog dat de financiële markten verhoogde risico's lopen door de handhaving van ons huidige systeem. Vorige week waarschuwden zowel de topeconomen van het IMF als de Nederlandsche Bank dat de situatie onhoudbaar aan het worden is. Maar wat doet het kabinet? Het steekt nog steeds de kop in het zand. Sterker nog: het kabinet heeft het wetsvoorstel tot indexering van het eigenwoningforfait, de zogenaamde villabelasting, ingetrokken. Dit betekent tussen nu en 2040 een cadeautje van 20 mld. voor rijke mensen met villa's van 1 mln. of meer. Dat zijn mensen die dit geld absoluut niet nodig hebben. De gehele huurtoeslag kost slechts 2 mld. en toch ziet het kabinet aanleiding om daarop 200 mln. te bezuinigen. Het kabinet legt op deze manier de rekening van de crisis eenzijdig neer bij die mensen die deze rekening niet of nauwelijks kunnen betalen. De sterkste schouders worden ontzien. Dat laten we natuurlijk niet gebeuren. Zoals de heer

Groot al heeft aangekondigd zullen we daarom het wetsvoorstel opnieuw indienen, samen met andere oppositiepartijen.

Nu het toch over belastingontwijking gaat: GroenLinks vindt het onacceptabel dat rijke Nederlanders massaal ook nog eens belastingheffing ontduiken. De sterkste schouders dragen niet de zwaarste lasten, maar ontlopen ze. Wij zijn dan ook erg blij met het aangenomen amendement-Braakhuis/Bashir, dat een einde probeert te maken aan de fiscale constructie waarbij mensen met veel geld de erfbelasting kunnen ontwijken via Zwitserland, de zogenaamde Edelweissroute. De staatssecretaris heeft aangegeven moeite te hebben met de uitvoering van dit amendement en beter uitvoerbare alternatieven te willen onderzoeken. Graag krijg ik van de staatssecretaris de bevestiging dat het doel van dit amendement hoge prioriteit krijgt binnen de Belastingdienst. Daarbij zou ik graag wat nauwkeuriger willen weten waar de staatssecretaris nu staat met de uitvoering van dit amendement of met een alternatief ervoor met hetzelfde doel. Het is eigenlijk de vinger aan de pols houden. We hebben natuurlijk een termijn afgesproken; daar ben ik me ook zeer van bewust. Het is voor ons echter zeer belangrijk om te weten of er voortgang op dit dossier wordt geboekt.

Dan nog even de btw; we zijn toch bezig met belastingontwijking. Ik ben ontzettend verbaasd door de mededeling dat de Belastingdienst bij één op de vier onderzochte internationale instellingen btw-ontwijkende structuren heeft ontdekt. Tel daarbij op de rulings, waarvan we nog steeds de inhoud niet kennen maar waarvan we allemaal denken dat ze ook aantrekkelijk zijn voor deze bedrijven, en de schade voor de schatkist loopt toch wel erg op. Nogmaals, het kabinet bezuinigt op de gewone burgers, maar blijkbaar komen grote bedrijven met voldoende geld weg via dit soort ontwijkingen. Alleen al de btw is een kostenpost van 50 mln. per jaar. Wat ik me daarbij afvraag, is hoe de staatssecretaris dit goed gaat maken met al die Nederlanders die wel gewoon hun belasting betalen. Is de schade inmiddels verhaald op de desbetreffende bedrijven en, zo nee, is de staatssecretaris dat alsnog van plan? Heeft de staatssecretaris de beschikking over voldoende sanctiemogelijkheden tegen deze belastingontwijking en zijn de sancties voldoende afschrikwekkend? Hoe staan de vorderingen op Europees niveau? Staat de harmonisatie van btw-belastingen daar wel hoog genoeg op de agenda? Natuurlijk heeft Europese regelgeving onze voorkeur, maar welke mogelijkheden heeft de staatssecretaris om in Nederland alvast regels te treffen als er onvoldoende schot in de zaak zou zitten op Europees niveau?

De heer **Van Vliet** (PVV): Voorzitter. De staatssecretaris heeft ons een overzicht gestuurd van de stand van zaken rond moties en toezeggingen inzake het Belastingplan 2011. Dank daarvoor. In ongeveer 97 van de 100 gevallen staat er ofwel «afgerond» of «zie startnota». Wanneer mogen wij die startnota concreet verwachten? Dat is een zeer belangrijk stuk waar we heel graag diepgaand met de staatssecretaris het gesprek over willen aangaan.

Punt 19 op bladzijde 3 van het lijstje gaat over een toezegging inzake de rietdekkersbranche. Als stand van zaken staat daarbij: afgerond; gesprek tussen directoraat-generaal van de Belastingdienst en de rietdekkersbranche heeft plaatsgevonden op 23 november. Mag ik daarvan de uitkomst vernemen? Punt 27 van de lijst gaat over de Edelweissroute en de toezegging om schriftelijk te reageren. Bij de stand van zaken van de staatssecretaris staat: schriftelijke reactie opgenomen in brief van 12 november; nader wordt onderzocht of er alternatieven zijn voor de aangenomen amendementen met betrekking tot dit onderwerp. Daarop krijg ik graag een nadere toelichting van de staatssecretaris. Hoever staat het daarmee?

Op de agenda van vandaag staat ook het punt van de tijdelijke willekeurige afschrijving zeescheepvaartmaatschappijen. Daarvoor wil ik de

staatssecretaris een compliment maken. Ik vind dat hij dat keurig heeft opgelost. Dat mag ook wel een keer gezegd worden. De btw-ontwijkende structuren en financiële instellingen vormen een punt van zorg. Zoals mijn collega's al zeiden is er een palet aan maatregelen mogelijk, omdat de staatssecretaris zelf vindt dat die structuren niet acceptabel zijn. In eerste instantie wordt ingezet op *fraus legis* en, als dat niet goed blijkt te werken, eventueel een wetswijziging. Hoe wordt gemonitord of *fraus legis* een afdoende sanctiemiddel is? Is er op dit punt een aanschrijving van de staatssecretaris naar de eenheden van de Belastingdienst ter zake uitgegaan, of is anderszins ingevuld dat die constructies moeten worden bestreden met *fraus legis*? Dan de intrekking van het wetsvoorstel over de indexering eigenwoningforfait. De collega's aan weerszijde vlogen met berekeningen naar elkaar toe. Ziet de staatssecretaris gelegenheid de Kamer een overzicht te sturen, een eigen berekening van zijn zijde, met een aantal elementen erin? Die elementen zouden kunnen zijn een beeld van het eigenwoningbestand in Nederland – hoeveel woningen in welke staffel? – en van wat inflatie en indexatie daarmee gaan doen. Met andere woorden: wat is de financiële onderbouwing die het kabinet kan geven om dit voorstel in te trekken? Als mijn fractie straks een eindoordeel moet geven over een nieuw voorstel dat wordt ingediend door collega's, wil zij dat doen op basis van feiten. De getallen waarmee de staatssecretaris kan komen, vind ik eigenlijk belangrijker dan die van de collega's, met alle respect.

De heer **Braakhuis** (GroenLinks): Ik heb toch echt geen belachelijke of domme beleidsmedewerkers. Zij hebben aan de hand van de huidige ontwikkeling van de huizenmarkt kunnen berekenen dat het echt gaat om een houdbaarheidseffect van 20 mld. Als dat zo is, waar staat dan de PVV?

De heer **Omtzigt** (CDA): Ik heb een vraag over deze vraag. Of er een nulletje af kan.

De heer **Braakhuis** (GroenLinks): Misschien gebruik ik per ongeluk het verkeerde woord. Het heeft een effect tot 2040 van 20 mld., die de overheid inlevert.

De heer **Omtzigt** (CDA): Dan even helder. U cumuleert hier iets over 25 jaar, maar een houdbaarheidseffect is per jaar. Daarom zei ik: er kan een nul af en dan nog eens door twee.

De heer **Van Vliet** (PVV): Ik maak het een en ander los hier, begrijp ik. Het is altijd mooi als de PVV dat doet! Met respect voor de berekening van collega Braakhuis wil ik toch graag wat cijfers zien van de staatssecretaris, omdat wij straks met het kabinet zaken moeten gaan doen, of niet, op dit punt. Om ons oordeel zo feitelijk mogelijk te kunnen geven, hecht ik veel waarde aan die cijfers.

De heer **Braakhuis** (GroenLinks): Ik ken de PVV toch echt als een partij die het opneemt voor de gewone mensen, de gewone belastingbetalers. Nog los van het bedrag stel ik vast dat dit gaat om de terugtrekking van een voorstel door het kabinet, waarmee het toch echt alleen de rijken bevoordeelt en bepaald niet de gewone man. Waar staat de PVV?

De heer **Van Vliet** (PVV): De terechte conclusie van de heer Braakhuis is dat de PVV zich zorgen maakt om Henk en Ingrid als belastingbetalers. Wij proberen de belangen van Henk en Ingrid in het oog te houden. Dat wil ook zeggen dat wij naar het intrekken van dit wetsvoorstel nog eens willen kijken op basis van inhoud, zonder meteen te zeggen dat het kabinet gelijk heeft of dat we ons aansluiten bij het nieuwe wetsvoorstel van de oppositie. Als we de belastingbetaler inderdaad serieus nemen, wegen we

ook de standpunten van beide kanten serieus tegen elkaar af: wat is de impact hiervan op de eigenwoningbezitter in Nederland? Dan komen we hopelijk tot een zuiver oordeel dat in het belang is van de belastingbetaler.

De heer **Groot** (PvdA): Ik vind dit een heel goede vraag van de heer Van Vliet. Wij zien de berekeningen met vertrouwen tegemoet. Ik hoop alleen dat de PVV daaruit vervolgens de goede consequenties trekt.

De heer **Van Vliet** (PVV): De goede consequenties worden natuurlijk per politieke partij afgewogen. Daar kan ik nu dus nog niets over zeggen. Ik begrijp de vraag van de heer Groot echter heel goed. Ik zal hem in mijn achterhoofd houden.

De heer **Bashir** (SP): Alweer maakt de heer Van Vliet iets los. Is hij het met mij eens dat, op het moment dat we eindeloos monetair zouden gaan verruimen, inderdaad alle woningen boven de 1 mln. komen, terwijl het, als we een voorzichtige monetaire koers gaan varen, waarvan wij voorstander zijn, helemaal niet zo hoeft te zijn dat alle woningen snel boven de 1 mln. komen? Het is afhankelijk van het beleid dat het kabinet voorstaat.

De heer **Van Vliet** (PVV): Als ik een serieuze vraag stel aan de staatssecretaris, neem ik aan dat ik ook een serieus antwoord krijg. Dan ben ik ook bereid om serieus naar dat antwoord te kijken. De heer Bashir heeft het over een koers die wordt ingezet, waarmee misschien het antwoord in een bepaalde richting gestuurd kan worden. Het is natuurlijk aan mij en mijn fractie om te bezien of we daar volwassen genoeg naar kunnen kijken.

De heer **Bashir** (SP): Uiteraard is het aan iedere fractie zelf om een standpunt in te nemen. Als echter wordt gezegd dat zelfs portiekwoningen binnen de komende 10 tot 20 jaar boven de 1 mln. zullen komen, zit daar volgens mij een kleine boodschap in: wellicht gaat straks ook ons brood 1 mln. kosten! Zo zou je het ook kunnen bekijken. Dan is de vraag: hoe serieus neem je dit? Dat wil ik benadrukken.

De heer **Van Vliet** (PVV): Ik kan hierover vrij helder zijn. Als portiekwoningen binnen tien jaar boven 1 mln. zitten, gaan wij niet akkoord met de intrekking van het wetsvoorstel.

Mevrouw **Neppérus** (VVD): Voorzitter. Ik neem een paar onderwerpen uit de agenda. Eerst de btw-constructies. Daar heeft de staatssecretaris een brief over geschreven. We zien hoe Zwitserland wordt ingeschakeld om toch btw te kunnen terugkrijgen bij lichamen die verder zijn vrijgesteld. De brief van de staatssecretaris klinkt strijdlustig – dat spreekt ons aan – maar hoe staat het er nu mee? Hoe krijg je dit nu concreet?

Verder zou ik, meer in het algemeen, het volgende willen zeggen over bedrijven die zijn vrijgesteld. Dat zijn er een heel aantal. Er zit toch iets paradoxaals in de btw. Bij de meeste belastingen hoef je als je bent vrijgesteld niet te betalen. De btw kun je echter als je bent vrijgesteld, zoals wij burgers, niet aftrekken. Wordt het geen tijd om toch eens aan de orde te stellen hoe we willen verdergaan met die vrijstellingen in de btw? Het geeft een heleboel gedoe en het houdt ons van de straat en ook de belastingambtenaren, die er veel aan moeten doen. Wij gaan dat zo meteen horen. Ik zou dus in het algemeen naar de vrijstellingen willen kijken.

Pratend over misbruik sluit ik me aan bij de collega's die vragen hebben gesteld over de Edelweissroute. Hoe zit het met het kijken naar alternatieven?

Dan de werkkostenregeling. Daar zit iets facilitairs in. Waar je vroeger allemaal kosten vrij kon geven, is het nu gelimiteerd tot bepaalde

bedragen van de loonsom. Werkgevers hebben de ruimte om dat in te voeren. Het hoeft nog niet – men heeft de tijd tot 2014 – maar echt lopen doet het nog niet. Heeft de staatssecretaris hier enig zicht op? En hoe gaat het nu met concrete zaken die waarschijnlijk al dan niet op nul zouden kunnen worden gewaardeerd? Namens mijn collega Aptroot, de fietsfanaat, vraag ik nog hoe het staat met de bedrijfsfietsen. Als mensen meer de fiets zouden kunnen gebruiken, is dat dan voldoende gedekt? Mijn volgende punt betreft de scheepvaart. Ik heb er vertrouwen in dat het nu goed gaat lopen, maar ik ben wel van plan heel nauwlettend de radioreclames vanaf oktober te gaan volgen. Ik heb mij namelijk net als collega's in hoge mate geërgerd. Dit is de tijd waarop men de belastingaangifte net moet hebben ingediend, maar het speelt wel. In oktober en november krijgen we meestal de reclames waarin gezegd wordt dat er nog een aftrekpostje is. Die branche is van belang, maar ik ga dit nauwlettend volgen en ik reken erop dat ook de staatssecretaris nauwlettend gaat volgen hoe zich dit ontwikkelt.

De heer **Bashir** (SP): Voorzitter. Met de nieuwe fiscale regels die vanaf 1 januari van dit jaar gelden, kunnen mensen niet meer kiezen of ze wel of niet elkaars fiscale partner willen zijn. Een aantal criteria, bijvoorbeeld het hebben van een gezamenlijk huis of een kind, zijn doorslaggevend voor de vraag of je elkaars fiscaal partner kunt zijn. De SP-fractie had liever gezien dat het partnerbegrip niet was veranderd en dat mensen dus niet naar de notaris zouden hoeven te gaan om de voordelen van fiscaal partnerschap te kunnen genieten.

De heer **Van Vliet** (PVV): Wat vindt de heer Bashir van het feit dat gehuwden verplicht fiscaal partner zijn? Mijn fractie betreurt dat.

De heer **Bashir** (SP): De heer Van Vliet overvalt mij met die vraag, want zo had ik het nog niet bekeken. In ieder geval hadden tot nu toe samenwonenden de mogelijkheid om voor fiscaal partnerschap te kiezen. Dat is vanaf 1 januari niet meer zo. Op de vraag van de heer Van Vliet wil ik op een later tijdstip terugkomen.

De heer **Van Vliet** (PVV): Ik begrijp dat ik de heer Bashir overval; dat is misschien niet netjes. Ik wil de heer Bashir meegeven dat iedere keer gesproken wordt over een keuze, terwijl belastingplichtigen soms worden geconfronteerd met het feit dat ze moeten, zoals gehuwden. Dat vind ik een betreuenswaardig aspect van het partnerschap.

De heer **Bashir** (SP): Nu worden nog eens 70 000 mensen in feite gedwongen om af te zien van fiscaal partnerschap of voor 31 december van dit jaar naar de notaris te gaan. Mijn fractie vreest dat heel veel mensen niet op de hoogte zijn van dit feit en er in 2012, bij de aangifte over 2011, mee zullen worden geconfronteerd. Ik vraag de staatssecretaris dan ook met klem om nog eens te bekijken of dit onderwerp goed onder de aandacht kan worden gebracht van de belastingplichtigen die het betreft.

Mijn volgende punt is de aangenomen motie-Bashir c.s., waarin de regering wordt verzocht om een uitzondering te maken op de regeling tijdelijke willekeurige afschrijvingen voor investeringen in zeeschepen. Deze motie is ingediend na de misleidende reclame waarin beleggers een hogere fiscale aftrek werd beloofd dan hun inleg. Allereerst dank ik de staatssecretaris natuurlijk voor de uitgebreide brief over dit onderwerp en voor zijn duidelijke opstelling. Het dictum van de motie is niet geheel uitgevoerd, maar de brancheorganisaties zijn inmiddels met een reclamecode gekomen. Er wordt dus eigenlijk wel gehandeld in de geest van de motie en daar is de SP-fractie tevreden mee. Het moet echter in de praktijk wel zo uitpakken als gewenst. Kan de staatssecretaris vanuit zijn

eigen waarneming bevestigen dat de door de branche opgestelde reclamecode er echt voor zorgt dat de agressieve reclame-uitingen tot het verleden behoren? De maatregel waarover het hier gaat, is de tijdelijke willekeurige regeling voor afschrijvingen. Deze regeling was een crisismaatregel. Kenmerk van een tijdelijke willekeurige afschrijving is dat zij tijdelijk is. Ik vraag de staatssecretaris dan ook om nu duidelijk te maken dat de regeling tijdelijke willekeurige afschrijving niet zal worden verlengd. Dan weten de belastingplichtigen waar ze aan toe zijn en zijn we er duidelijk over dat een tijdelijke regeling ook tijdelijk blijft.

Ik ga nu in op de btw-ontwijkende structuren. Ik wil vooropstellen dat de SP-fractie de keuze van banken om belasting te ontwijken en dus in feite de belastingbetaler af te zetten scherp afkeurt, vooral met het oog op het feit dat het dezelfde banken waren die de belastingbetaler nodig hadden om overeind te blijven. Uit onderzoek blijkt dat de financiële instellingen de constructies niet meer gebruiken of wellicht gaan implementeren in de toekomst. Bij mij gaan dan meteen de alarmbellen rinkelen. Als zij die constructies namelijk in de toekomst wellicht gaan gebruiken, zitten we nog steeds op hetzelfde spoor met de banken. Zijn de alarmbellen bij de staatssecretaris ook afgegaan toen de financiële instellingen aangaven in de toekomst wellicht deze constructies te gaan gebruiken? Wanneer een instelling namelijk laat weten deze constructies te gaan gebruiken, is er wat ons betreft maar één mogelijkheid, namelijk dat de inspecteur de constructies afkeurt. De staatssecretaris geeft ook aan dat hij mogelijk de btw-wetgeving hierover wil aanpassen. We dringen erop aan om die wet niet aan te passen, maar dat gewoon te doen.

Ik heb over dit onderwerp ook een voor ons zeer principiële punt. Tijdens het mondelinge vragenuur van 23 april 2010 heeft de minister van Economische Zaken als plaatsvervanger van de staatssecretaris van Financiën gezegd dat ING in 2008 heeft aangegeven dat de route via Zwitserland loopt. Vervolgens heeft de staatssecretaris als antwoord op mijn Kamervragen van 25 maart 2010 gezegd tot voor kort niet op de hoogte te zijn geweest van deze constructie. Ik heb hier ook op 23 april 2010 via Kamervragen opheldering over gevraagd. Want wat klopt er nu van dit verhaal? Was de staatssecretaris in 2008 wel of niet op de hoogte? Het antwoord van de staatssecretaris was naar het oordeel van de SP-fractie volstrekt onvoldoende, want de staatssecretaris gaf aan dat de Belastingdienst in 2008 wel op de hoogte was, maar de staatssecretaris zelf pas sinds 2010. Ik vind dit niet kunnen. De staatssecretaris is namelijk ministerieel verantwoordelijk. Als wij vragen of hij ergens van op de hoogte is, dan bedoelen we daarmee ook de Belastingdienst. Wij kunnen immers niet via Kamervragen aan de Belastingdienst vragen of die iets wist en waarom de dienst niet ingreep. Het gaat om de voorganger van deze staatssecretaris, maar ik vind niet dat de staatssecretaris zich achter ambtenaren kan verschuilen door te zeggen: ik wist het niet, maar de Belastingdienst wel. Ook staatsrechtelijk gezien is dat niet zuiver. Ik wil dus alsnog van de staatssecretaris horen dat hij bevestigt dat hij in 2008 wel op de hoogte was van de constructie, ook al wist hij het zelf niet. De Belastingdienst wist het wel en dat komt op hetzelfde neer, omdat we de Kamervragen niet aan de Belastingdienst kunnen stellen.

De staatssecretaris heeft een toezegging gedaan over het toeslagen-systeem. Dat kost 4 mln. per maand omdat het niet is geïmplementeerd. De staatssecretaris heeft in januari aangegeven dat hij binnen twee maanden met een brief zou komen. Die brief hebben wij nog niet ontvangen.

De staatssecretaris heeft ook toegezegd om te bekijken of er een meldingsplicht kan komen voor belastingadviseurs die een belastingconstructie opstellen. De minister zou daarop op een later tijdstip terugkomen. Hoe staat het daarmee?

De heer **Omtzigt** (CDA): Voorzitter. Ik ben blij dat we dit belangrijke debat voeren in deze belangrijke commissiezaal over deze buitengewoon belangrijke onderwerpen.

Ik sluit mij aan bij de vraag van de heer Van Vliet wanneer wij de startnotitie kunnen verwachten. Ik denk namelijk dat we daar het echte politieke debat over gaan voeren en dat er vandaag een aantal dingen op de agenda staan die gewoon een keer afgehandeld moeten worden. Wat dat betreft kijken wij ook erg uit naar het partnerbegrip en de wijze waarop dat wordt vormgegeven. Ik heb hierover een tekst voorbereid, die ik echter zal opsparen tot dat debat.

Ik vraag wel aandacht voor de overgangsproblematiek die is ontstaan door de wijziging in het partnerbegrip. Daaraan is ook gerefereerd door de heer Bashir en de heer Van Vliet. Is er duidelijk gecommuniceerd naar mensen die om allerlei redenen geen fiscaal partners waren terwijl ze getrouwd waren? Is er aandacht voor overgangsproblematiek? We hebben bijvoorbeeld een aantal brieven gekregen van mensen die duurzaam gescheiden wonen maar wel getrouwd zijn, bijvoorbeeld omdat ze op locaties werken die zo ver van elkaar zijn verwijderd dat de woon-werkafstand heel groot zou zijn. Zij zien zich geconfronteerd met twee hypotheeklenningen waarvan de een niet meer aftrekbaar is. Dat is een voorbeeld van overgangsproblematiek die best vervelend kan zijn. Het is ook vervelend om deze mensen te dwingen tot een echtscheiding terwijl ze daar helemaal geen intentie toe hebben. Is hier voldoende aandacht voor geweest? Wil de staatssecretaris eens kijken naar dit soort overgangsproblematiek?

Ik noem in dit kader ook onze motie, waarin de regering wordt verzocht om eens te kijken naar een laagdrempelige wijze om je te registreren als sociaal partners. Ik heb daar onvoldoende uitvoering van gezien. Er staat dat de toezegging is uitgevoerd, maar veel mensen weten niet hoe zij zich op een makkelijke manier als sociaal partners kunnen registreren. Waarom is daar geen publiekrechtelijke manier voor bedacht?

Mijn complimenten voor de wijze waarop de motie over de zeescheepvaart is uitgevoerd, ook al hadden wij die motie niet gesteund.

Dan de btw-ontwikkelingsstructuren. Ik dank de staatssecretaris voor de toezegging om onmiddellijk in te grijpen wanneer zich weer zoiets voordoet. Wil de staatssecretaris op dat moment ook onmiddellijk de Kamer informeren, en helemaal als die constructies zich voordoen bij semistaatsbanken en dat soort instellingen? Wij volgen die instellingen op de voet, net als de collega's, en lezen tegenwoordig alle voetnoten inclusief die over de beloningen.

Ik ga nu in op het vrijwilligerswerk. In antwoord op Kamervragen geeft de staatssecretaris een toetsingskader met voorwaarden waaronder de constructie mogelijk is waarin vrijwilligers die van een ANWI een vrijwilligersvergoeding hebben gehad, die vergoeding terugstorten of terugbetalen en van de belasting aftrekken. Wij vinden het heel goed dat dit nu wordt gepubliceerd, want het geeft rechtszekerheid. Het kan niet zo zijn dat iedereen zomaar een briefje kan krijgen en € 1500 van de belasting kan aftrekken. Wij hebben er dus alle begrip voor. Er is echter wel een reëel knelpunt. Dit toetsingskader is pas in 2011 openbaar geworden en wordt nu met terugwerkende kracht losgelaten op 2008, 2009 en 2010. Wij krijgen signalen van veel vrijwilligersorganisaties waarbij de ene vrijwilliger in het ene gebied het wel mocht en de andere vrijwilliger in het andere gebied het niet mocht. Dat is een rechtsonzekerheid waar we niet op zitten te wachten. Ik vind het ook slordig dat het toetsingskader pas openbaar wordt in 2011 en wordt toegepast op 2008. Dat is normaal gesproken iets voor belastingparadijzen en niet voor onze Belastingdienst. Zou de staatssecretaris willen overwegen om over 2008 en 2009 coulance te betrachten? Voor 2010 hoeft het niet, want die belastingaangifte wordt nu ingediend. Ik vraag de staatssecretaris echter voor 2008 en 2009 te stoppen met dat soort invorderingen en enige

coulance te betrachten. Ik vind dat de overheid hier zelf een fout heeft gemaakt.

Overigens bedank ik de staatssecretaris wel voor de uitgebreide en goede beantwoording van een aantal Kamervragen, met name de vraag over het handhavingstekort. Daar hebben wij eergisteren antwoord op gekregen. Het was een lastige vraag, maar de staatssecretaris komt met wetgeving bij het Belastingplan dat er nu aankomt. Het is goed dat we niet in de openbaarheid gaan bediscussiëren hoe je de belasting in dit geval kunt ontduiken. Mijn complimenten echter voor het feit dat we in staat zijn om lastige problemen op die wijze af te doen en in deze commissie eens een keer geen spoeddebat aan te vragen.

Tot slot kijk ik, net als de heer Van Vliet, nog even naar de lijst met toezeggingen. Ik sluit me aan bij zijn vraag over de rietdekkers. Op toezeggingen 16, 25, 29 en 37 kijken wij nog uit naar een nadere toelichting, maar die hoeft niet vandaag te komen. Wij zien die toezeggingen nog niet als geheel vervuld.

Voorzitter: Dezentjé Hamming-Bluemink

De heer **Koolmees** (D66): Voorzitter. Ik ben het eens met de opmerking van de heer Van Vliet en de heer Omtzigt dat het belangrijkste punt eigenlijk schittert door afwezigheid. Dat is de startnotitie. Daar had ik het vandaag graag over willen hebben, maar de brief komt als het goed is deze maand nog. Ik dacht dat het voor 1 april zou zijn. Kan de staatssecretaris zeggen wanneer de startnotitie wel komt? Ik wil er wel alvast iets over zeggen. Het aantal huishoudens neemt de komende jaren toe, zo bleek vorige week uit cijfers van het CBS, en de samenstelling van de huishouders verandert flink. In 2050 telt Nederland volgens het CBS 3,7 miljoen eenpersoonshuishoudens; dat is 1 miljoen meer dan nu. Achter iedere tweede deur is dan een alleenstaande te vinden. Het aantal alleenstaandenuishoudens neemt dus fors toe. We weten ook uit onze hoorzitting over leefvormneutraal belastingbeleid dat er forse verschillen in belastingheffing bestaan tussen gezinnen, samengestelde huishoudens en eenpersoonshuishoudens. Voor ons is dit een heel belangrijk thema. Op welke manier gaat de staatssecretaris hieraan aandacht besteden in de fiscale brief, ook in relatie tot een eventueel progressie-effect? Aangezien die mensen gemiddeld meer belasting betalen en het aantal huishoudens toeneemt, zullen namelijk ook de belastinginkomsten toenemen. Kan de staatssecretaris daarop reflecteren?

Verder wil ik ingaan op twee btw-punten. In de eerste plaats is dat de btw-verlaging in de bouw. Sommige crisisregelingen duren namelijk maar voort, ook al zeggen toonaangevende economische instituten als het OESO dat we eigenlijk moeten stoppen met de stimuleringsregelingen. De tijdelijke crisisregeling voor de bouw wordt per 1 juli gestopt; daar ga ik althans nog steeds van uit. RTL Nieuws belde mij echter op 1 april met de mededeling dat de regeling weer wordt verlengd. Wat is er waar van dat gerucht? Is de staatssecretaris voornemens de regeling te verlengen? Wat zijn de kosten daarvan en hoe worden die eventueel gedekt?

In de tweede plaats ga ik in op de btw op de kunst. In dit geval gaat het juist om een verhoging en niet om een mogelijke verlenging van een verlaging. De verhoging op de btw op de kunst is uitgesteld tot 1 juli. Daarmee zijn de belangrijkste problemen door deze verhoging nog niet opgelost, want er blijft een rare uitzonderingspositie bestaan van de podiumkunsten ten opzichte van ander vertier. Is cabaretière Claudia de Breij met een clownsneus op en een aap op haar schouder een circusact en valt zij daarmee in het lage tarief? Is het festival De Parade, waar zweefmolens staan maar ook bioscopen en een circus, een bioscoop of toch een instelling voor podiumkunst? Dat soort vragen leeft nog steeds bij D66. Is de staatssecretaris nog steeds voornemens om de btw per 1 juli

te verhogen of kunnen wij in de startnotitie een aangename verrassing verwachten?

Ik sluit me aan bij de vragen van mijn collega's over de Edelweissroute. Ik sluit me volledig aan bij de opmerkingen en de vragen van de heer Omtzigt over vrijwilligers. Ook ik heb berichten gekregen van vrijwilligers die in verschillende regio's anders worden behandeld. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Staatssecretaris **Weekers**: Voorzitter. Ik bedank de Kamerleden voor hun vragen en voor enkele complimenten hier en daar. Op die onderwerpen zal ik nog uitgebreid terugkomen!

Ik begin met een vraag van de heren Van Vliet, Omtzigt en Koolmees: wanneer komt de fiscale agenda? Ik had beloofd dat die tegen 1 april zou komen. Ik moest overwegen of die agenda op 1 april in het kabinet zou komen of aanstaande vrijdag, 8 april. Gelet op de mythes rond 1 april leek het me verstandig om het op 8 april te doen. De fiscaliteit is te serieus om op 1 april af te doen! Ik verwacht dus dat het eerder een kwestie is van dagen dan van weken voordat het stuk de Kamer bereikt. Aan de hand van de fiscale agenda kunnen we een aantal fundamentele debatten voeren over de vraag hoe om te gaan met de fiscaliteit in de komende jaren en over de prioriteiten daarbinnen.

De heer Groot, de heer Braakhuis en de heer Bashir hebben aangekondigd met een initiatiefwetsvoorstel te komen, dat al door het vorige kabinet is voorbereid. Het initiatiefwetsvoorstel gaat over het niet meer indexeren van de villabelasting. Ik wil een misverstand rechtzetten dat wellicht bestaat in de huiskamer. Het is niet zo dat het kabinet de villabelasting heeft afgeschaft. De villabelasting blijft onverkort bestaan. Alleen vindt het kabinet dat villabelasting echt voor villa's is en we ervoor moeten oppassen dat we geen sluipmoordenaar in het eigenwoningforfait introduceren waardoor op termijn ook de portiekwoningen worden belast. De term «portiekwoningbelasting» is een mooie vondst van de huidige minister van Financiën. Ik wil ook een ander misverstand wegnemen. Er was in het kader van het regeerakkoord al besloten om dit wetsvoorstel in te trekken. Het wetsvoorstel was overigens al controversieel verklaard door de Tweede Kamer in de vorige samenstelling. Om die reden staat de houdbaarheidswinst van het wetsvoorstel ook niet in de meerjarencijfers van het Centraal Planbureau. Dit kabinet heeft bij zijn aantreden, ook in het kader van het regeer- en gedoogakkoord, besloten om het wetsvoorstel in te trekken. Daar hoeft dus geen alternatieve dekking voor gevonden te worden, simpelweg omdat de houdbaarheidswinst niet in de boeken stond. Over die houdbaarheidswinst vond zo-even een interruptie-debatje plaats tussen de heer Omtzigt en de heer Braakhuis. Die is natuurlijk nooit 20 mld. geweest. Als we het over dergelijke grote, structurele bedragen zouden hebben bij dit soort voorstellen, zou ik daar samen met de minister natuurlijk nog eens serieus naar hebben willen kijken. Dit bedrag klopt natuurlijk niet. Het wetsvoorstel had een houdbaarheidseffect van 0,2% bbb, wat neerkomt op 1,2 mld. op zeer lange termijn, dus pas ergens rond 2040. De opbrengst, die uiteindelijk in 2040 pas de 1,2 mld. bereikt, loopt buitengemeen langzaam op.

De heer **Braakhuis** (GroenLinks): Ik vind dat de staatssecretaris het enigszins ridiculiseert. Natuurlijk is die 20 mld. de optelsom van het houdbaarheidseffect over een periode van nu tot 2040. Geaggregeerd is het dus wel degelijk 20 mld. En natuurlijk realiseert mijn fractie zich dat dit in 2011, 2012 en 2013 relatief heel lage bedragen zijn, maar die bedragen lopen wel op. Uiteindelijk gaat het ook om het beginsel van rechtvaardigheid. Uiteindelijk gaat het er ook om dat het kabinet hiermee een cadeautje uitdeelt aan de rijken en dat is nu precies wat we niet willen. Het kabinet legt de rekening steeds bij de gewone mensen. Wij vinden dat die rekening ook hoort te gaan naar anderen. Ik vind het ridiculiseren dus niet

op zijn plaats. En nogmaals: het gaat wel degelijk om 20 mld. die het kabinet laat lopen.

Staatssecretaris **Weekers**: Je kunt appels met peren vergelijken, maar het houdbaarheidseffect wordt pas bereikt op buitengewoon lange termijn en is 0,2% bbp. Je kunt zeggen: het begint met een piepklein stukje en het loopt zoetjesaan op. Dat is afhankelijk van de uitgangspunten die je hanteert. Dat hangt ook samen met de vraag hoe stevig het erin hakt. Als je al snel een grote opbrengst verwacht, hakt het er ook al buitengewoon snel in bij gezinnen. Als de opbrengst echter volstrekt te verwaarlozen is, hakt het er nauwelijks in. Het is dus afhankelijk van de uitgangspunten. De heer Van Vliet heeft gevraagd naar een preciezere berekening op papier. Die wil ik best later verschaffen; dat is geen enkel punt. En als er technische assistentie moet worden verleend bij het initiatiefwetsvoorstel, dan is mijn ministerie daartoe natuurlijk altijd bereid. Heel veel werk is al gedaan, maar de berekeningen die de heer Van Vliet heeft gevraagd, kunnen wellicht in het kader van de technische assistentie ook nog worden aangeleverd, zodat ze door de indieners kunnen worden meegenomen in het initiatiefwetsvoorstel.

Ik wil even kijken naar wat veronderstellingen. Hoe gaan de huizenprijzen zich ontwikkelen? Gaat dat met 2% of met 3,5%? Je moet een uitgangspunt nemen. Veronderstel dat de huizenprijzen zich met 3,5% ontwikkelen. Dan zal over 10 jaar al 8% van alle koopwoningen de nominale waarde van 1 mln. overschrijden. Over 25 jaar is dat 16%. Over 30 jaar valt een derde van alle woningen hieronder en over 40 jaar de helft van de woningen. Over 60 jaar zouden alle woningen eronder vallen. Met dezelfde uitgangspunten, dus een waardeverhoging van 3,5% per jaar, vallen over 24 jaar woningen die op dit moment worden verkocht voor € 450 000 onder de villabelasting. Over 31 jaar vallen woningen van € 350 000 eronder en over 41 jaar woningen van € 250 000. Als de huizenprijzen sterker stijgen, als de inflatie fors toeneemt, zullen woningen van deze orde van grootte al veel sneller onder een dergelijke maatregel vallen. Als er geen sprake is van inflatie of stijging van huizenprijzen valt er ook niets extra's onder. Dat is dus maar de vraag. Dat geeft eigenlijk ook aan dat er iets heel oneerlijks in de maatregel als zodanig zit. Het is zeer afhankelijk van de inflatie in de komende decennia of een huis ineens als villa moet worden gekenmerkt. In de vorige kabinetsperiode was een grote Kamermeerderheid het erover eens dat het meer dan 1 mln. moest zijn. Daar zie je ook plaatjes bij van villa's. Het voorstel was ook beperkt tot zo'n 25 000 woningen. Ja, dat zijn villa's. Maar straks schaar je 16% of 33% of 50% van de Nederlandse woningvoorraad eronder. Dat is misschien ver weg, maar je zegt nu alvast dat het dan villa's zijn. Ik vind dat niet fair.

De heer **Groot** (PvdA): Ik heb goed geluisterd naar de staatssecretaris. Het was meteen ook een antwoord op de vraag van mevrouw Neppéus. Over 30 jaar bij een prijsstijging van 3,5% valt een derde van de woningen eronder. Daarmee is helder gezegd dat het niet gaat om een portiekbelasting. Op dezelfde manier zegt de staatssecretaris hetzelfde. Als de houdbaarheidswinst heel klein is op termijn, kan het niet anders dan dat het geen portiekbelasting is, want als bijna alle woningen eronder zouden vallen, zou de houdbaarheidswinst heel groot moeten zijn. De staatssecretaris bevestigt dus dat het in feite niet gaat om een portiekbelasting maar om een bescheiden bijdrage aan het oplossen van de crisis van de mensen in de allerduurste woningen. En nogmaals, de wetswijziging die wij voorstaan is niet bedoeld voor de eeuwigheid.

Staatssecretaris **Weekers**: Voor echte villa's heeft het kabinet-Rutte de villabelasting niet voor niets in stand gelaten. We hebben gezegd: het is een maatregel die is getroffen en die laten we in stand. We vinden het echter niet fair om een sluipmoordenaar in te bouwen in het systeem van

het eigenwoningforfait en de hypotheekrenteaftrek, in de hele fiscale behandeling van het eigen huis. Het is maar zeer afhankelijk van de hoogte van de inflatie en van de ontwikkeling van de huizenprijzen of straks een bepaalde woning als villa wordt gekarakteriseerd en de bewoners een forse belastingaanslag krijgen. De uiteindelijke houdbaarheidsbijdrage is inderdaad afhankelijk van de ontwikkeling van de huizenprijzen in de komende jaren. We hebben die niet ingeboekt en hoeven dus ook niet zo'n rare belasting te introduceren. Het zou meer fair zijn als de heer Groot, de heer Braakhuis en de heer Bashir zouden zeggen: we laten dit dossier zitten, maar we zeggen gewoon eerlijk dat we eigenlijk de hypotheekrenteaftrek willen aanpakken. Hiermee doen zij dat via een omweg. Dat is in het vorige kabinet zo besproken, maar dit kabinet vindt het geen faire benadering.

De heer **Van Vliet** (PVV): Ik vroeg de staatssecretaris zojuist om berekeningen, om op basis van feiten een inhoudelijk oordeel te kunnen geven over het eventuele nieuwe wetsvoorstel. Ik hoorde de staatssecretaris zojuist al interessante getallen noemen op basis van aannames. Dat lijkt me een aardige start. Kan de staatssecretaris misschien nog wat meer aannames inbouwen en de resultaten vervolgens aan de Kamer verstrekken? Dan krijgen we een prima discussie.

Staatssecretaris **Weekers**: Ik ben altijd bereid om feitelijke informatie op tafel te leggen. De vraag is wat het beste moment is. Ik kan naar aanleiding van deze discussie wel een paar verschillende scenario's schetsen en die aan de Kamer toesturen. Het alternatief zou zijn dat iedere fractie, als het initiatiefwetsvoorstel op tafel ligt, in het kader van de eigen inbreng aangeeft naar welk scenario zij benieuwd is. Ik heb alle bereidheid om mijn ambtenaren technische bijstand te laten verlenen, zodat de indieners een antwoord kunnen geven dat is gecheckt door Financiën. Ik laat het aan de Kamer over of zij een aparte brief wil hebben.

De heer **Van Vliet** (PVV): De collega's ter linkerzijde hebben gezegd dat zij sowieso met het wetsvoorstel komen. We gaan er dus hoe dan ook over praten. Ik zou het zeer op prijs stellen deze informatie op korte termijn te ontvangen middels een brief aan de Kamer.

Staatssecretaris **Weekers**: Dan zeg ik dat graag toe. Ik ga nu in op de btw-structuren van financiële instellingen. Ik begin met de vraag van de heer Bashir. In antwoord op Kamervragen zei mijn ambtsvoorganger in 2008 dat hem niets bekend was. Later bleek dat het de Belastingdienst wel bekend was. We moeten even heel goed bekijken hoe dit werkt. De staatssecretaris is niet op de hoogte van de situatie van alle belastingplichtigen. Dat mag hij zelfs niet zijn. De inspecteur heeft daar een bepaalde verantwoordelijkheid in. Er kunnen uiteindelijk zaken bij de staatssecretaris terecht komen, maar als zaken binnen de Belastingdienst bij een inspecteur bekend zijn, die daarover al een hele discussie heeft gevoerd, dan wil dat nog niet zeggen dat die zaken bij de staatssecretaris bekend waren, ook vanwege de geheimhoudingsplicht van de inspecteur. In elk geval was het op enig moment op politiek niveau bekend en hebben we de zaak aangepakt. Daarover heb ik de Kamer bij brief geïnformeerd in december. Misschien is dat mede naar aanleiding van de vragen van de Kamer gebeurd. Ik kan me het vragenuur in maart vorig jaar nog goed herinneren waarin de minister van Financiën bij monde van minister Van der Hoeven heeft geantwoord dat het tot de bodem uitgezocht zou worden. Dat is ook gebeurd en dat heeft uiteindelijk geleid tot de rapportage die ik in december aan de Kamer heb gestuurd. De heer Groot heeft gevraagd naar de stand van zaken. Er is nu, net als in december, geen enkele financiële instelling die de Zwitserlandroute bewandelt. Wel was een aantal financiële instellingen van plan om die

route te gaan bewandelen. Dat heb ik in december ook in mijn brief geschreven. Met deze instellingen worden stevige gesprekken gevoerd om hen daarvan af te houden. Tegen structuren waarbij economische activiteiten reëel elders plaatsvinden, kunnen wij uiteraard niet optreden. Er is immers sprake van vrijheid van vestiging. Als wij wel kunnen optreden, zullen wij dat zeker doen. Ik zal op dit punt de vinger aan de pols houden. Ik kan de Kamer in ieder geval toezeggen dat ik het haar zal meedelen als de situatie verandert ten opzichte van de situatie die ik in de brief van december heb beschreven. Ik begrijp dat deze materie gevoelig ligt en ik begrijp dat de Kamer hierin bijzonder is geïnteresseerd.

De heer **Braakhuis** (GroenLinks): Volgens mij bagatelliseerde de staatssecretaris de zaak toen hij begon te antwoorden. Uiteraard is hij uiteindelijk verantwoordelijk voor de Belastingdienst. Hij zal inderdaad niet van elk individueel geval op de hoogte zijn. Als echter een op de vier internationale ondernemingen via sluiproutes voor btw belasting probeert te ontlopen, dan is dat volgens mij een zaak van een dermate structureel karakter dat de staatssecretaris die niet mag bagatelliseren. Ik wil daarom heel graag weten hoe het komt dat het zo lang heeft geduurd voordat dit op tafel lag en openbaar werd.

Staatssecretaris **Weekers**: Het gaat om de vraag of bepaalde structuren al actief zijn toegepast. Er is sprake van een bedrag van 50 mln. dat wij kwijt zouden zijn geweest als wij niet in actie waren gekomen en als wij iedereen maar hadden laten doen wat men van plan was. Dit hebben wij vroegtijdig gestopt. Volgens mij is er dus op dit punt buitengewoon adequaat gehandeld. Als de Kamer vragen stelt naar aanleiding van een individuele situatie waarover ik op grond van artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) geen mededelingen mag doen, dan zal ik uiteraard uit hoofde van mijn verantwoordelijkheid wel verder doorvragen. Ik zal dan onderzoeken of het wellicht om een wat wijder verspreid fenomeen gaat. De Kamer vraagt zich volgens mij af of ik er wel voldoende op zit. Ik zal hier buitengewoon alert op zijn.

De heer **Bashir** (SP): Ik vind dit nog steeds onvoldoende. De staatssecretaris zegt dat de Belastingdienst dit wel wist, maar de staatssecretaris van Financiën niet omdat hij het niet mag weten. Het gaat hierbij om een op de vier financiële instellingen die belastingen ontwijken. Ik vind dat een goede inspecteur zulke zaken gewoon dient te melden. Hoe moet ik in het vervolg mijn Kamervragen formuleren? Moet ik zeggen: weet de staatssecretaris dat een en ander aan de hand is? Of moet ik vragen of de Belastingdienst het weet, of een van de ambtenaren? Staatsrechtelijk gezien gaat de vraag die ik aan de staatssecretaris stel, ook over zijn ambtenaren.

Staatssecretaris **Weekers**: Ik ben bereid om elke dag met de Kamer over zulke zaken debatten te voeren. Ik kan echter uiteraard niet al op een zaak ingaan bijvoorbeeld een dag nadat een inspecteur die zaak heeft geconstateerd, terwijl hij nog nader onderzoek doet en erover nog correspondeert met een belastingplichtige. Wij hebben een probleem geconstateerd. Ere wie ere toekomt; de heer Bashir was een van de mensen die het politieke debat hierover heeft geëntameerd. Het heeft wat tijd gekost, maar uiteindelijk zijn wij er met z'n allen in geslaagd te bewerkstelligen dat op dit moment geen enkele structuur hiervoor actief is. Wij zitten erbovenop. Wij zullen niet tolereren dat de betaling van de btw wordt ontweken.

Met name de heer Van Vliet heeft gevraagd hoe dit wordt aangepakt en hoe de fraus legis wordt gemonitord. De aanpak ligt bij één belastingregio en wordt gemonitord. De bestrijdingsmethode is duidelijk. Die loopt via

misbruik van recht, dus eigenlijk het fraus-legisvraagstuk. Eén regio neemt hierbij dus het voortouw. Wij volgen dat op de voet.

De heer **Bashir** (SP): De staatssecretaris zegt dat hij niet de volgende dag al op de hoogte kan zijn. Dat ben ik uiteraard met hem eens. Dit is echter een zaak uit 2008. Toen is door de ING aan de belastinginspecteur gemeld dat men zo'n constructie zou gaan gebruiken. Nu blijkt dat de staatssecretaris dat in 2010 nog niet wist, zou hij moeten gaan onderzoeken hoe binnen zijn dienst voortaan kan worden voorkomen dat dit zo lang duurt. De staatssecretaris heeft ook nog gezegd dat hij mogelijk met een wetswijziging komt om btw-constructies zoals deze aan te pakken. Ik heb hem gevraagd om dat niet «mogelijk» te doen, maar gewoon te doen. Kan hij daarop reageren?

Staatssecretaris **Weekers**: Als het nodig is, zal ik met wetgeving komen. Ik kan in elk geval melden dat er intussen een EG-verordening komt. Die zal per 1 juli ingaan. Daarmee wordt in feite een extra handvat geboden om maatregelen te nemen. Verder heb ik in mijn brief al geschreven dat ik wettelijke maatregelen zal treffen als dat nodig is. Volgens mij zou de heer Bashir daarop even moeten vertrouwen. Het heeft geen zin om allerlei wetten in te voeren terwijl er eigenlijk geen probleem is. De constructies zijn immers effectief bestreden. De enkele bedrijven die dit soort constructies op de plank hadden liggen, hebben ze niet ingevoerd.

De heer **Omtzigt** (CDA): De CDA-fractie heeft zich buitengewoon geïrriteerd aan de bancaire sector. Die sector krijgt miljarden belastinggeld in de vorm van leningen of garanties. Tegelijkertijd proberen een aantal mensen binnen die sector niet door de verbetering van de bedrijfsvoering winst te maken, maar door het niet betalen van belastingen. Daarbij komt dat ze de bonussen proberen te verhogen en andere zaken proberen te doen. Dat kan niet de bedoeling zijn. Deze manier van bankieren is onwenselijk. Ik stel hierover twee vragen aan de staatssecretaris. Is hij in de eerste plaats bereid om in augustus of begin september de Kamer een brief te sturen waarin hij een update geeft? Gebeurt dit alsnog, of gebeurt dit niet meer? Wij kunnen dan bezien of het nodig is dat wetgeving wordt aangepast, of de verordeningen werken die op 1 juli ingaan, enzovoorts. Is de staatssecretaris in de tweede plaats van plan om in samenspraak met het kabinet de overheidscommissarissen te instrueren om actief positie in te nemen tegen alle vormen van belastingontwijking? Dat vraag ik ook gezien het feit dat deze sector de grootste opslurper is van belastinggeld, terwijl dat nooit de bedoeling is geweest.

Staatssecretaris **Weekers**: Het antwoord op de eerste vraag is volmondig ja. Ik ben van harte bereid om bijvoorbeeld in augustus de stand van zaken nog even weer te geven. Op die manier kan de Kamer voldoende de vinger aan de pols houden. Dan kunnen wij ook bepalen of inderdaad nadere wetgeving nodig is.

Over een antwoord op de tweede vraag wil ik eerst even met de minister overleggen. Toen de voordracht van de van overheidswege te benoemen commissarissen werd besproken, heeft de Kamer namelijk ook verzocht, zelfs via een motie, dat de overheid niet op de stoel van de bankiers zou gaan zitten. Ook in het vennootschapsrecht wordt bepaald dat overheidscommissarissen geen aparte positie innemen. Zij dienen het belang van de vennootschap en het belang van andere stakeholders, en geen enkel ander belang. Zij kunnen dus niet met een specifieke opdracht optreden. Ik weet niet of er gesprekken zijn tussen de minister en de overheidscommissarissen. Ik kan dit natuurlijk wel onder de aandacht van de minister brengen, zodat hij dit kan meenemen in deze gesprekken, als die inderdaad plaatsvinden. Als de heer Omtzigt mij die ruimte geeft, wil ik dit met alle plezier met de minister bespreken. Wij moeten echter voorkomen

dat het kabinet op de stoel gaat zitten waarop een ander zijn verantwoordelijkheid behoort te nemen.

De heer **Omtzigt** (CDA): Dat begrijp ik. Ik zou hiervan graag een terugkoppeling krijgen. Het gaat mij erom dat bij de bedrijven die met erg veel belastinggeld overeind worden gehouden en waarbij de overheid daardoor enigszins controleert of er goed wordt gehandeld, er van die controle enige beheersing uitgaat. Het mag van mij ook via een informele constructie gaan. Die mate van controle is fair voor de Nederlandse belastingbetaler. Misschien kan de staatssecretaris daarover, na overleg met de minister, de Kamer berichten?

Staatssecretaris **Weekers**: Ik zeg voor alle helderheid dat wij dit soort constructies van niemand accepteren. Dat heb ik in mijn brief geschreven en zojuist nog eens gezegd. Wij accepteren deze constructies niet van bedrijven die nog aan het staatsinfuus hangen, niet van bedrijven waarbij de overheid op een of andere manier betrokken is, maar ook niet van andere bedrijven. Daarover mag geen misverstand bestaan. Ik meen dat er ook buitengewoon goed wordt geluisterd naar wat er in de Kamer door de woordvoerders en het kabinet wordt gezegd. Daarnaast zal door de betrokken financiële instellingen en door de mensen die daar verantwoordelijkheid dragen goed worden geluisterd. Ik zal bezien hoe of de minister of ikzelf dit kan terugkoppelen naar de Kamer. Ik zeg echter ook dat wij moeten voorkomen dat wij over elk maatschappelijk probleem een extra gesprek gaan voeren met de overheidscommissarissen of dat elk probleem leidt tot een extra opdracht voor hen. Dat lijkt mij geen zuivere gang van zaken. Dat wil niet zeggen dat zo'n probleem niet keihard zou moeten worden aangepakt. Ik zei zojuist al dat ik die problemen ook met mijn bevoegdheden aanpak.

De heer **Van Vliet** (PVV): In de brief van de staatssecretaris worden in feite drie constructies opgesomd. Constructie b gaat over een samenwerkingsverband gevestigd in een EU-land dat de btw-vrijstelling voor de diensten van koepels niet heeft geïmplementeerd. De staatssecretaris had het zojuist over een nadere EU-richtlijn. De landen die dat nog niet hebben gedaan, moeten die dat niet alsnog doen? En als dat zo is, wanneer gaan zij dat dan doen? Als deze landen dit doen, is die constructie van de baan.

Staatssecretaris **Weekers**: Die landen moeten dat inderdaad doen. Als ze het niet doen, krijgen ze met de Europese Commissie te maken.

Mevrouw **Neppérus** (VVD): Ik hoor alleen maar over ergernis over banken die aan het infuus van de overheid liggen en ook nog gebruikmaken van fiscale constructies. Bij mij gaat de ergernis verder dan alleen over deze constructies. Daarover stelde ik eerder al een vraag. Is de staatssecretaris bereid om het geheel van de vrijstellingen in Brussel aan de orde te stellen? De ene dag spreken we namelijk over constructie a en de volgende maand over constructie b.

Staatssecretaris **Weekers**: Mevrouw Neppérus stelt terecht deze vraag. Het feit dat er vrijstellingen zijn en er dus geen recht op vooraf trek bestaat, leidt ertoe dat men naar wegen zoekt om toch de vooraf trek te kunnen genieten. Ik kan mij herinneren dat in een wat verder verleden tal van gemeenten een constructie van «sale and lease back» opzetten via IJsland. Lang geleden, toen ik nog de pet op had van lid van de gemeenteraad, heb ik die zaken gezien gebeuren. Daaraan is een einde gemaakt. Wij moeten ervoor zorgen dat het systeem bestand is tegen dit type «innovatie» dat de schatkist ondermijnt. Meer concreet antwoord ik mevrouw Neppérus door te zeggen dat wij in het btw-dossier zelf niet zo gek veel vrijheid hebben om vrijstellingen af te

schaffen. Enkele vrijstellingen die ooit bij derogatie zijn verkregen, zouden wij zelfstandig ter discussie kunnen stellen. Ik stel mij voor dat de behandeling van de fiscale agenda een uitgelezen moment is om de discussie te voeren over de vraag wat we verder met de btw moeten doen. Als wij echter de zaak wat fundamenteeler willen aanpakken – ik meen dat mevrouw Neppérus daarop duidt – dan zullen wij in Brussel aan de slag moeten. Er ligt een groenboek om de btw te moderniseren. Op dit moment wordt de reactie daarop voorbereid. Die zal over ongeveer een maand naar de Kamer worden gestuurd. De Kamer zal erover spreken. Wat mij betreft wordt bij het btw-dossier in Europa wat meer ambitie aan de dag gelegd dan nu. Tegelijkertijd moet ik de verwachtingen temperen. Wij hebben op dit punt te maken met heel veel gevestigde belangen. Er is niet veel neiging om die gevestigde belangen ter discussie te stellen. Voor het doorvoeren van een fundamentele systeemwijziging in Europa is unanimiteit van stemmen nodig. Ik meen te hebben begrepen dat de Kamer heel graag wil vasthouden aan die regel. Daarvoor heb ik alle begrip. Als je snel resultaat wilt zien, dan kun je alleen maar wat wijzigingen doorvoeren in de marge van het huidige systeem. Ik zal niet nalaten om voorstellen te doen voor de verbeteringen die kunnen worden aangebracht. Volgens mij moeten wij de discussie in Europa echter veel fundamenteeler voeren. Ik hoop dat wij in de Kamer niet alleen een goede discussie over de btw kunnen voeren bij de behandeling van de fiscale agenda, maar ook aan de hand van het groenboek.

Men heeft mij gecompimenteerd voor de wijze waarop ik uitvoering heb gegeven aan de motie-Bashir over de zeescheepvaart. De heer Bashir zei al dat de motie niet naar de letter is uitgevoerd, maar wel naar de geest. Dat is gebeurd door een einde te maken aan de agressieve reclameuitingen waarbij werd getracht om mensen op basis van fiscale overwegingen in dit type scheepvaart-cv's te trekken. Mevrouw Neppérus gaat vanaf oktober weer naar de radio luisteren. Zij gaat erop letten of er dan weer dergelijke commercials te horen zijn. Wij zullen ook al voor die tijd ons oor te luisteren leggen. Ik was bezig om de zaak, in overleg met de sector, aan te pakken op de manier waarop wij die nu hebben aangepakt. Mij werd daarbij een stevige reclamecode voorgelegd. Men stelde voor om die op 1 januari in te laten gaan. Ik heb daar onmiddellijk op gereageerd en ik heb gezegd: de code moet morgenochtend om acht uur al ingaan. Ik zei: als ik morgenochtend wakker wordt en dan weer dezelfde berichten hoor, ga ik daarna echt niet aan de Kamer schrijven dat ik op die manier met de motie-Bashir omga. Dat zou namelijk volgens mij volstrekt ongeloofwaardig zijn. Ik heb er dus op aangedrongen om deze reclames met onmiddellijke ingang uit de lucht te halen. Ik heb ook gezegd: als de brief op 23 december naar de Kamer is gegaan en ik hoor daarna alsnog dergelijke reclames op de radio, dan trek ik de brief in en voer ik de motie-Bashir alsnog naar de letter van de wet uit. Dat is niet nodig gebleken. De scheepvaartbranche is uiteindelijk zelf ook uitermate content met de oplossing die is gekozen. Wij hebben ook de berichten beluisterd van sommige scheepswerven, omdat er ook wat Nederlandse werkgelegenheid mee is gemoeid. Dat moeten wij altijd in de gaten houden. Ik heb in elk geval geen nieuwe scheepvaart-cv's gezien. Wij zullen de sector goed aan de code houden.

De heer Bashir heeft gevraagd of de vervroegde willekeurige afschrijving wordt verlengd. Een definitief uitsluitel kan ik daarover uiteraard niet geven, want wat er volgend jaar definitief gaat gebeuren, komt in het Belastingplan terecht naar aanleiding van de augustusbesluitvorming. Daarover gaat onder meer de Kamer. Ik heb op dit moment in elk geval geen enkel voornemen om dit te verlengen. Dit was bedoeld als een tijdelijke crisismaatregel.

Er zijn nog wat toezeggingen gedaan in het Belastingplan 2011. Ik moet eerlijk bekennen dat ik, toen ik de lijst toezeggingen onder ogen kreeg, bij mezelf dacht: ik zeg mijn ambtenaren toe dat ik volgend jaar wat minder

ruimhartig zal zijn met het doen van toezeggingen. Maar ik vrees dat ik vooral naar de Kamer zal moeten luisteren.

Ik heb een toezegging gedaan over de Edelweissroute. De Kamer wil dat de regering op dit punt in actie komt. Ik begrijp dat goed. Ik heb tijdens de behandeling van het Belastingplan gezegd dat het doel dat de Kamer op dit punt nastreeft, ook mijn doel is. Wij willen geen ontwijkroutes voor mensen of instellingen die fiscale claims willen ontlopen via een geheimhouder in een land met een bankgeheim. Ik ben het er zeer mee eens als wordt gezegd dat wij manieren moeten zoeken om dat effectief te bestrijden. Ik heb echter ook al gezegd dat de wijze waarop men dit wil bestrijden, tot overkill leidt en bovendien volgens mijn mensen waarschijnlijk niet tot het gewenste resultaat. Op dit moment wordt op het ministerie gewerkt aan alternatieven. Er is nog geen alternatief kant-en-klaar, maar ik ben ervan overtuigd dat er wordt gewerkt aan een goed alternatief. Daarbij komt dat de Kamer vorig jaar al een regeling in de wet heeft gezet. Als ik niet met een alternatief kan komen dat ook volgens de Kamer een beter alternatief is, dan blijft wat nu in de wet staat er in elk geval in staan. Op z'n laatst bij de behandeling van het Belastingplan zal ik daarop terugkomen. Het is mogelijk dat ik al veel eerder met ideeën kom die ik bij de Kamer wil toetsen. Voordat ik zulke ideeën nader ga uitwerken, moet ik immers weten of ze draagvlak hebben. Als ik eerder met zulke ideeën wil komen, zal ik de Kamer daarover een brief sturen. Op z'n laatst kom ik hierop echter terug bij de behandeling van het Belastingplan.

Ik heb ook toegezegd dat er een brief over het nieuwe toeslagensysteem zou komen. Vanzelfsprekend kom ik daarop terug, namelijk in de voortgangsrapportage van de Belastingdienst, die elk halfjaar verschijnt. Die verschijnt inderdaad over twee maanden en dat staat ook in de toezeggingenlijst, maar ik heb het nu over over twee maanden, gerekend vanaf vandaag. Ik vermoed dat er sprake is van een misverstand. Het vorige AO over dit onderwerp is ergens in januari gehouden. Toen heb ik de Kamer gezegd dat ik haar binnen enkele maanden zou informeren. Het ging toen om een heel concreet verzoek, waarbij de heer Bashir een motie in de achterzak hield. Ik meende dat de Kamer met het bezoek dat ze heeft gebracht aan de mensen van het nieuwe toeslagensysteem, en met alle informatie die dat bezoek heeft opgeleverd, voorsnog voldoende was geïnformeerd. Ik meende dat ik daarom op het overige zou kunnen terugkomen in de reguliere rapportages. Als ik de Kamer daarin verkeerd heb begrepen, dan moeten wij nu een nieuwe afspraak maken.

De heer **Bashir** (SP): De minister heeft inderdaad tijdens het vorige AO toegezegd dat hij binnen twee maanden met informatie naar de Kamer zou komen. Volgens de telling van toen was «binnen twee maanden» nu een maand geleden. In de brief waar wij om hebben gevraagd, zou moeten worden uitgelegd hoe de 4 mln. per maand tot stand is gekomen. De brief is ook bedoeld om deze informatie naar buiten te kunnen brengen. De Kamer is namelijk door het bezoek wel een beetje geïnformeerd, maar niet specifiek over de 4 mln. De rest van Nederland is bovendien niet met ons mee geweest op werkbezoek. De rest van Nederland heeft ook recht op deze informatie.

Staatssecretaris **Weekers**: Wij willen volgens mij allemaal dat wij elkaar niet onnodig bestoken met allerlei stukken. Daarom ben ik ervan uitgegaan dat de Kamer voor het moment voldoende was geïnformeerd toen de Kamer een technische briefing had gehad. Ik ben ervan uitgegaan dat de overige informatie naar de Kamer zou kunnen gaan via de halfjaarlijkse rapportages. Die rapportage ontvangt de Kamer volgens mij uiterlijk begin juni. Als de Kamer er echter op staat om over dit specifieke punt sneller een brief te ontvangen, dan krijgt zij die. De Kamer heeft recht op informatie.

De heer **Omtzigt** (CDA): Daar gaat de toezegging over het aantal toezeggingen.

Staatssecretaris **Weekers**: Ja, maar ik heb niet gezegd dat de toezeggingen over het hele jaar minder moeten zijn dan die van het Belastingplan.

Mevrouw **Neppéus** (VVD): Dit is een onderwerp wat velen zorgen baart. Dat komt ook door de aantallen die zijn genoemd. Ik meen dat twee derde van de gezinnen in Nederland een toeslag ontvangt. Daarom vindt mijn fractie het goed om een brief te ontvangen waarin wij over de hoofdlijnen worden geïnformeerd. Wat is de stand van zaken? Ik zeg erbij dat de staatssecretaris ons niet over de details hoeft te informeren, maar kan volstaan met de hoofdlijnen. Ik heb de indruk dat veel van mijn collega's het daarmee eens zijn.

Staatssecretaris **Weekers**: Ik heb begrepen dat de Kamer zich hierover zorgen maakt en heb haar wens begrepen. Ik stuur op korte termijn een brief waarin ik een update op hoofdlijnen geef van de stand van zaken rond het nieuwe toeslagensysteem. Daarbij zal ik ook ingaan op de openstaande vragen over de financiën.

Mevrouw Neppéus heeft gevraagd naar de stand van zaken rond de werkkostenregeling. Zij vroeg ook of daarbij de fiets voldoende is gedekt. Het is nog onduidelijk hoeveel werkgevers in 2011 zijn overgestapt naar de nieuwe regeling. Er wordt geschat dat 10% tot 15% van de werkgevers is overgestapt. De redenen om nog niet over te stappen zijn divers. Voor een deel heeft het te maken met onzekerheid en onduidelijkheid. De voorlichting is wat laat op gang gekomen en er bestaat nog wat koudwatervrees. Als bedrijven bovendien jarenlang met bepaalde specifieke regelingen hebben gewerkt die keurig door hun adviseurs zijn behandeld, terwijl er nu een keuzeregime geldt, dan heeft men de zaak wellicht nu nog vaak op de automatische piloot staan. Men hoeft immers niet per se te kiezen.

Werkgevers die al wel zijn overgestapt, hebben een meer dan gemiddeld aantal werknemers. Dat komt overeen met de verwachting dat de regeling die thans bestaat, voor grotere werkgevers financieel interessanter is dan voor kleine werkgevers. De financiële jas van de werkkostenregeling is wat te krap voor de specifieke vraagstukken waar kleine werkgevers mee te maken hebben. Veel werkgevers treffen voorbereidingen voor een overstap. Wij verwachten dat per 1 januari 2012 veel meer werkgevers zullen overstappen. Ik heb bij de behandeling van het Belastingplan toegezegd dat ik eind 2011 met iets van een tussenevaluatie zal komen. Ook hebben sommige Kamerleden, ik meen onder meer de heer Van Vliet, gevraagd of wij een verdere vereenvoudiging kunnen doorvoeren. De heer Van Vliet had kritiek op het feit dat er in het afgelopen jaar eigenlijk twee specifieke regelingen waren teruggekomen. Of wij een verdere vereenvoudiging kunnen doorvoeren, zal ook afhangen van de vraag of wij de financiële jas wat kunnen oprekken. Wellicht kunnen wij bepaalde zaken met de bijbehorende middelen in de werkkostenregeling inbrengen. Op die manier kunnen wij wellicht ook de financiële jas wat oprekken. Ik bestudeer dat nog. Ik zal de Kamer daarover uiterlijk berichten bij de behandeling van het Belastingplan.

De heer **Omtzigt** (CDA): De staatssecretaris zegt dat de werkkostenregeling het allemaal eenvoudiger maakt. Is de rijksoverheid, bijvoorbeeld de Belastingdienst, al overgestapt op de werkkostenregeling, of gebeurt dat op 1 januari 2012?

Staatssecretaris **Weekers**: Die vraag heb ik natuurlijk intern ook gesteld. De overstap wordt voorbereid.

De heer **Omtzigt** (CDA): De rijksoverheid behoort niet bij de 10% tot 15% van dit jaar?

Staatssecretaris **Weekers**: Nee, dat klopt.

De heer **Omtzigt** (CDA): Behoort de rijksoverheid wel bij de groep werkgevers die op 1 januari gaat overstappen?

Staatssecretaris **Weekers**: Uiteraard wordt dat onderzocht voor de rijksoverheid als geheel. Het wordt in ieder geval voorbereid. Vanuit mijn verantwoordelijkheid is het wel mijn ambitie om de rijksoverheid per 1 januari te laten overstappen. Ik ga daar echter uiteindelijk niet over, maar minister Donner. Misschien kan de Kamer erbij helpen om minister Donner te overtuigen van de wenselijkheid van de werkkostenregeling. Ik ben ervan overtuigd dat de rijksoverheid gaat overstappen. Ik kan echter niet op dit moment en in mijn eentje zeggen op welke datum de rijksoverheid zal overstappen. De overstap wordt voorbereid.

De heer **Omtzigt** (CDA): Ik constateer dat de rijksoverheid op 1 januari 2011 niet is overgestapt en dat het ook nog maar zeer de vraag is of zij op 1 januari 2012 zal overstappen.

Staatssecretaris **Weekers**: Mijn reactie op de eerste opmerking is dat die klopt. De overheid is op 1 januari 2011 niet overgestapt. Mijn reactie op de tweede opmerking is minder helder. Het is echt niet maar zeer de vraag of de overstap komend jaar gaat plaatsvinden. De overstap wordt op dit moment voorbereid. Er zijn veel rijksambtenaren, dus dit moet even goed in kaart worden gebracht. Elke werkgever doet dat voor het eigen personeel. Er is ook een verband met de afspraken die een werkgever met zijn werknemers heeft. Passen die erin? Ik zei zojuist al dat als het jasje ruim is, het voor werkgevers gemakkelijker is om over te stappen. De overheid is een grote werkgever. Ik heb zojuist ook gezegd dat de overstap voor grote werkgevers aantrekkelijker is dan voor kleine. Het ligt dus voor de hand dat de overheid sneller over de streep gaat dan een kleine werkgever met heel specifieke regelingen.

Ik was al bang dat over de fiets geen vragen meer zouden worden gesteld. Ik voel er niet voor om allerlei aparte regelingen in stand te houden of op te tuigen, ook niet voor bijvoorbeeld een buitengewoon goed doel als het stimuleren van het gebruik van de fiets. Dat is namelijk in strijd met de vereenvoudigingsagenda die op tafel ligt. Intussen heb ik echter in het kader van de eenvoud wat overtollige dingen geschrapt. Er werden bijvoorbeeld eisen gesteld aan het aantal dagen dat de fiets zou worden gebruikt, maar uiteraard gaat geen werkgever aan de poort staan om te controleren of zijn werknemer wel elke dag op de fiets naar zijn werk komt, laat staan dat hij controleert waar die werkgever op zijn fiets vandaan komt en hoeveel kilometer hij heeft gefietst. Dat zou belachelijk zijn. Daarom hebben wij gezegd: als een werkgever een fiets wil geven aan zijn werknemer en het past bij de fiscale regeling die dat mogelijk maakt, bijvoorbeeld de onbelaste vergoeding voor woon-werkkilometers, dan moet dat kunnen. Als een werkgever dat in één jaar niet haalt omdat hij een duurdere fiets wil geven, dan kan hij in de regeling meer jaren sparen en ook nog met een lening werken. Wij hebben gezegd: dat moet uiteindelijk niet gepaard gaan met administratieve lasten en oncontroleerbare poeha. Daarmee bestaan dus veel mogelijkheden voor de bedrijfsfiets, ook straks binnen de werkkostenregeling. Op verzoek van de Kamer heb ik al deze informatie ook op de site van de Belastingdienst laten zetten. Ik snap best dat de fietsbranche graag één nieuwe specifieke regeling wil. Dan zouden fietsenhandelaren kunnen zeggen: dit is de fiscale regeling voor de fiets. Daarmee zouden zij de boer op kunnen gaan. De fiscaliteit wordt dan weer een verkoopargument. Ik vind echter

dat wij dat echt niet meer moeten doen als wij ook zeggen dat wij het allemaal een stuk eenvoudiger willen maken. Wel vind ik dat de werkkostenregeling aan het woon-werkverkeer en de onbelaste kilometervergoeding de ruimte moet bieden om voor de werkgevers en werknemers die dat willen, oplossingen op maat te bedenken.

De vragen over het partnerbegrip gingen voornamelijk over de communicatie over de wijziging van het partnerbegrip. De Belastingdienst heeft gezorgd voor uitgebreide communicatie hierover. Ik heb ook al bij de behandeling van het Belastingplan gezegd dat wij hierover niet alleen zouden communiceren via de website, maar ook door veel belastingplichtigen die het betreft een brief te schrijven. Ik meen dat hierom zeer expliciet is gevraagd door de heer Bashir en de heer Omtzigt. Ik kan niet voor honderd procent garanderen dat iedereen die met een situatiewijziging te maken heeft, die brief daadwerkelijk heeft gezien, gelezen en ernaar zal handelen, maar de Belastingdienst heeft een uiterste inspanning geleverd. Ook in de wijzigingswijzer die bij de aangifte is gevoegd, en op de passage op de website, is op deze wijziging van het partnerbegrip gewezen. Ik heb daarom de indruk dat de mensen buitengewoon goed zijn geïnformeerd. Ik ken de Kamer. Als Kamerleden brieven hierover van mensen krijgen, zullen ook zij deze mensen hierop wijzen. Ik denk niet dat ik of de Belastingdienst nog meer kunnen doen. Het houdt op een bepaald moment gewoon op. Er gaan ongeveer 160 000 000 brieven, aanslagen en beschikkingen per jaar de deur uit in Apeldoorn. Dat aantal wil ik eigenlijk graag fors reduceren. Ik heb op deze specifieke vraag van de Kamer positief gereageerd en mensen waar mogelijk over dit onderwerp een brief laten sturen. Mijns inziens moeten wij het hierbij op dit moment even laten.

Er is door de woordvoerders aandacht besteed aan de groep belastingplichtigen die vanwege hun werk niet op één adres kunnen samenleven en daarom duurzaam gescheiden leven. Mensen die duurzaam gescheiden leven maar wel zijn getrouwd, zijn fiscaal partner omdat wij dit criterium hebben geobjectiveerd. Wil er sprake zijn van duurzaam gescheiden leven, dan moeten mensen de wil hebben om niet samen te leven. Mensen die zijn getrouwd of een samenlevingscontract hebben, ziet de fiscus als fiscaal partner. Het is wel wat vreemd als zij volgens de wet getrouwd willen blijven, maar voor de fiscus tegelijkertijd geen fiscaal partner willen zijn. Er moet ergens een aanhaakpunt zijn. Als mensen niet meer de wil hebben om bij elkaar te blijven, dan kunnen zij scheiden van tafel en bed, of zij kunnen scheiden. Dan worden zij ook niet meer als fiscaal partner aangemerkt. In antwoord op vragen van mevrouw Neppérus heb ik tijdens de behandeling van het Belastingplan gezegd dat ik de regeling zou aanpassen op punten waarbij er sprake is van specifieke overgangssituaties met een eigen woning en verhuisproblematiek. Die aanpassing is inmiddels doorgevoerd. Daarmee zijn volgens mij de belangrijkste knelpunten opgelost. Ik zie eigenlijk geen andere mogelijkheden meer.

Er zijn ook mensen die niet meer als fiscaal partner worden aangemerkt maar wel graag willen dat dit gebeurt. Men vraagt hoe zij dat op een simpele manier kenbaar kunnen maken. Mijn antwoord is dat zij een samenlevingscontract kunnen sluiten. Zij kunnen ook, als zij dat willen, gratis trouwen bij een gemeente. Het blijft echter merkwaardig als mensen voor het ene wel duurzaam als partner willen worden aangemerkt en voor het andere niet. Dat riekt een beetje naar cherry picking, wat de heer Omtzigt in de fiscaliteit nu juist wil tegengaan.

De heer **Omtzigt** (CDA): De staatssecretaris heeft hierbij gewoon een punt. Ook volgens de CDA-fractie moeten mensen die kiezen voor het huwelijk of het geregistreerd partnerschap rekening houden met de daarbij behorende voor- en nadelen. Mensen kunnen niet gaan shoppen in de sociale zekerheid of de fiscaliteit. Daarover moet volstrekte

helderheid ontstaan. Juist daarom wilden wij dat het partnerbegrip eenduidig werd. De reden waarom wij vroegen om op dit punt nog eens goed te bekijken of er geen onbedoelde gevolgen zijn, en daarover de Kamer te rapporteren, is het feit dat de verplichting tot samenleven voor huwelijkse partners een jaar of tien geleden uit het Burgerlijk Wetboek is gehaald. Het aangaan van een hypotheek is een langjarige verplichting. Niet voor niets willen zelfs de mensen die de hypotheekrenteaf trek willen afschaffen, dat met enige rust doen. Mensen zijn immers een langjarige verplichting aangegaan. Ik wil dat de regering zorgvuldig bestudeert of de vereenvoudiging die is doorgevoerd, en die door de CDA-fractie in grote lijnen wordt gesteund, niet leidt tot een aantal gevallen zoals de situatie die ik in mijn eerste termijn noemde. Mensen zijn een langjarige verplichting aangegaan. Zij moeten niet in de klem komen te zitten door deze vereenvoudiging. Wellicht is een overgangsregeling nodig. Ik vraag om dat te onderzoeken; ik vraag niet om de wetwijziging terug te draaien. Misschien kan de staatssecretaris dat nog eens op papier zetten en kan de Kamer dat ontvangen, bijvoorbeeld voordat wij de startnotitie bespreken. Daarin moet ook staan welke laagdrempelige manieren voor registratie er op dit moment bestaan. Veel mensen willen graag fiscaal partner zijn, maar een huwelijk is daarvoor een vrij ingrijpend middel.

Staatssecretaris **Weekers**: Fiscaal partnerschap is niet iets dat je bij de Belastingdienst kunt laten registreren. Daar heb ik de heer Omtzigt ook niet om horen vragen. Er zijn twee civielrechtelijke wegen die leiden tot het fiscaal partnerschap. In de eerste plaats kunnen partners trouwen. Dat heeft verstrekende consequenties, ook als mensen weer uit elkaar willen gaan. De tweede manier is het sluiten van een samenlevingscontract. Er zijn nog andere wegen die tot een fiscaal partnerschap kunnen leiden, maar die hebben wij al buitengewoon uitvoerig met elkaar besproken. Die staan gewoon in de wet genoemd. Ik vraag mij af of de heer Omtzigt wil dat die nog eens even opnieuw op papier worden gezet. Ik weet niet wat ik hieraan verder nog kan toevoegen. Ik vraag de heer Omtzigt echter om mij de casus waarop hij doelt, te doen toekomen. Ik kreeg even de indruk dat deze mensen bijvoorbeeld een dubbele hypotheekrenteaf trek zouden willen claimen, maar ik kan mij bijna niet voorstellen dat de heer Omtzigt daarop doelt. Mensen kunnen namelijk helemaal geen dubbele hypotheekrenteaf trek claimen. Fiscale partners konden dat in het verleden niet doen en na de wetwijziging kunnen zij dat nog steeds niet. Men moet kiezen welke woning men als eigen woning wil aanmerken. Ik zie echter wel het civielrechtelijke punt dat samenhangt met het schrappen, een jaar of tien geleden, van de verplichting tot samenwonen. Dat maakt de zaak inderdaad ietwat minder eenduidig. De heer Omtzigt zou mij helpen als hij de concrete casus aan mij zou voorleggen. Ik zal die dan serieus bekijken.

De heer **Omtzigt** (CDA): Dat zal ik doen. Ik hoop dat de staatssecretaris daarop schriftelijk reageert. Ik hoop ook dat hij daarbij betreft de laagdrempelige manieren van het aangaan van een partnerschap. Op dit moment bestaat inderdaad de mogelijkheid om gratis te trouwen. Waarom komt er niet de mogelijkheid om bijvoorbeeld dit jaar op een goedkope manier een geregistreerd partnerschap aan te gaan? Dat zou veel mensen die fiscaal partner zijn uit de problemen kunnen helpen. Dit maakt de zaak eenduidiger. Laten wij voor het einde van het jaar nog even een campagne voeren om te voorkomen dat mensen pas in april 2012, bij het invullen van het belastingformulier, voor heel nare verrassingen komen te staan omdat zij toch fiscaal partner hadden willen zijn.

Staatssecretaris **Weekers**: Ik ga uiteraard niet over het geregistreerd partnerschap, maar ik wil best voor de heer Omtzigt uitzoeken wat een en ander nu precies kost. Volgens mij is het aangaan van een geregistreerd

partnerschap goedkoper dan trouwen, althans op bepaalde dagen. Er is één dag waarop je gratis kunt trouwen. Ik weet niet precies wat het afsluiten van een samenlevingscontract kost, maar ik ga dat even na. Ik zal de heer Omtzigt daarover berichten. Ik krijg van hem meer informatie over de casus uitgereikt. Ik zal daarop uiteraard schriftelijk reageren.

De heer **Van Vliet** (PVV): Deze onderwerpen zijn heel relevant. Ik heb daarbij geen bevreemdend gevoel. Daarom zal ik hierover een VAO aanvragen.

De **voorzitter**: Daarvan nemen wij kennis. De heer Van Vliet heeft ook nog de gelegenheid om in zijn tweede termijn nadere conclusies te trekken.

Staatssecretaris **Weekers**: Ik schrik ervan dat er zojuist een VAO is aangekondigd. Ik meen dat ik ook de vragen van de heer Van Vliet allemaal heb behandeld. Wellicht hoor ik in de tweede termijn waarover het VAO zal gaan. Misschien heb ik een vraag niet gehoord en is die daardoor open blijven staan. Het zou jammer zijn als er daardoor een VAO moet worden gehouden. Als de Kamer echter in een motie een bepaald punt wil maken, dan heeft zij daartoe uiteraard het volste recht.

De **voorzitter**: Misschien wil de heer Van Vliet hierop nu ingaan?

De heer **Van Vliet** (PVV): Ik overweeg namens mijn fractie op z'n minst één motie in te dienen, namelijk over het partnerbegrip. Het gaat hierbij dus niet over antwoorden op vragen die onbevredigend zouden zijn.

De heer **Omtzigt** (CDA): Het zou mij helpen om te weten welke antwoorden zijn uitgebleven.

De **voorzitter**: Misschien kan de heer Van Vliet dit nog even toelichten voor zijn collega's en voor de staatssecretaris.

De heer **Van Vliet** (PVV): Het partnerbegrip is erg belangrijk, ook maatschappelijk. Er wordt een totale koppeling gelegd tussen het fiscale partnerschap en het feit dat iemand een boterbriefje heeft. De PVV-fractie wil daarover nog eens nadenken. Volgens mij is vooral van belang of er wel of niet sprake is van een gedeelde huishouding. Die verbinding wordt niet een-op-een in de huidige wetgeving gelegd. Daarover wil ik graag een motie indienen.

Staatssecretaris **Weekers**: Daarover ben ik eerlijk gezegd toch een beetje verbaasd. In de eerste plaats omdat de heer Van Vliet hierover geen enkele vraag heeft gesteld in zijn eerste termijn. De vragen over het partnerschap zijn door andere woordvoerders gesteld. Uitgerekend de vraag waarover de heer Van Vliet het nu heeft, is niet gesteld door de andere sprekers die altijd een punt hebben gemaakt van het fiscaal partnerschap. Dat hebben zij niet gedaan, vanwege het simpele feit dat hierover uitvoerig is gesproken bij de behandeling van het Belastingplan. Toen is gekozen voor het uitgangspunt dat het fiscaal partnerschap geobjectiveerd zou worden. In het verleden was het partnerschap niet geobjectiveerd. Bij de behandeling van het Belastingplan is in elk geval besloten dat het zodanig in de fiscaliteit zou worden omschreven dat je aan de hand van objectiveerbare criteria kunt vaststellen of mensen partner zijn. De heer Omtzigt heeft daaraan nog het vraagstuk van de samengestelde gezinnen toegevoegd. Ik heb gezegd dat ik daarop terugkom bij de fiscale agenda. Als het probleem bij de fiscale agenda volgens de heer Van Vliet nog onvoldoende wordt opgelost, kan hij dat wellicht adresseren als die agenda wordt behandeld. Dan kunnen wij ook

zoeken naar objectieerbare oplossingen. Het staat de Kamer echter uiteraard vrij om moties in te dienen als zij dat wil.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Vliet, de staatssecretaris doet u een suggestie. Brengt dat u op andere gedachten?

De heer **Van Vliet** (PVV): Ik ben bereid om daarin mee te gaan. Ik wil echter nog wel zeggen dat de discussie over het fiscaal partnerschap niet gekaapt kan worden door één fractie als een andere fractie daarover niets heeft gezegd. Dat wil ik nog even meegeven.

Staatssecretaris **Weekers**: Dat is volstrekt helder. Het bevreemdt mij echter dat uitgerekend de fractie die over dit onderwerp in dit debat geen enkele opmerking heeft gemaakt, wel aankondigt daarover een motie te gaan indienen. Dat is wat vreemd. Daarmee wil ik niet zeggen dat die fractie over dit onderwerp geen opvatting heeft. De opvattingen hierover zijn uiteraard ook al eerder uitgewisseld. Hiermee heb ik volgens mij de vragen over het fiscaal partnerschap besproken.

De heer Koolmees heeft nog een vraag gesteld over de leefvormneutraliteit. Op dat onderwerp komen wij terug in de fiscale agenda, zoals eerder al is toegezegd. Dan zal ik ook reageren op de visie van de hoogleraren en op de beschouwingen bij de rondetafelgesprekken.

De rietdekkerskwestie is opgelost met de branche. Men past een verlaagd tarief voor de renovatiewerkzaamheden toe voor de arbeidscomponent, maar niet voor het materiaal. Als de huidige regeling afloopt – er wordt voorzien dat dit op 1 juli gebeurt – dan vervalt ook deze regeling voor de rietdekkersbranche. De branche kan met deze afspraak buitengewoon goed leven en heeft ermee ingestemd.

De heer Koolmees heeft gevraagd of de renovatiemaatregel wordt verlengd. Daarvoor heb ik op dit moment nog geen plannen. Hij heeft ook gevraagd wat een en ander kost. De kosten zijn, uit mijn hoofd gezegd, 49 mln. per drie maanden. Er is verder gevraagd of er plannen zijn om de maatregel voor de podiumkunstenaars te verlengen na 1 juli. Dat is niet het geval. De heer Koolmees heeft verder buitengewoon interessante casussen voorgelegd. Dit soort casussen is ook al voorgelegd bij de behandeling van het Belastingplan. Korthedshalve verwijs ik daarnaar. Hoofddregel is dat het uiteraard gaat om de kernactiviteit. Als een pretpark op het terrein behalve tal van kermisattracties ook nog ergens een podium heeft staan waar een clown optreedt, dan geldt voor het entreekaartje het tarief van 6%. Als iemand in een theater een onemanshow opvoert en daarbij een clownsneus opzet, is zijn show daarmee niet een circus geworden. Daarmee zijn de hoofdlijnen van het criterium geschetst. Ik zeg nogmaals dat wij dit onderscheid jarenlang hebben gekend, alleen de afgelopen twaalf of veertien jaar niet. Er is daarom uiteraard nog buitengewoon veel bekend over de ervaringen uit die tijd.

Ik moet nog ingaan op het punt van de vrijwilligers. Ik begrijp het punt van de heer Omtzigt. Hij is het in elk geval eens met de beleidslijn die is gecommuniceerd. Die is helder. Mij is niet bekend dat in 2008 en 2009 hiermee welbewust anders is omgesprongen door verschillende inspecteurs. Ik kan dat dus niet ontkennen of bevestigen. Als op dit punt welbewust echt ander beleid is gevoerd en als dat zo in de eigen regio is gecommuniceerd, dan kan ik mij buitengewoon goed voorstellen dat hierover vragen worden gesteld. Ik hoop dat ik even de tijd krijg om dit uit te zoeken. Ook is het mogelijk dat het beleid altijd al zo is geweest, maar dat een afwijking ervan bij een aantal aangiften aan de aandacht is ontsnapt, gewoon omdat de betrokkenen niet onder de controle zijn gevallen. Het is mogelijk dat daarmee de betrokkenen in de veronderstelling verkeerden dat het op die wijze ook goed was. Dat kunnen wij uiteraard moeilijk op die grond achteraf sanctioneren voor het hele land. Ik zal dit laten uitzoeken en er schriftelijk op terugkomen. Ik zou ook op

een aantal andere punten schriftelijk terugkomen. Rest nog de meldingsplicht van de heer Bashir. Ik zeg toe ook daarop schriftelijk te zullen terugkomen.

De heer **Omtzigt** (CDA): Ik dank de staatssecretaris voor zijn toezegging om hierop schriftelijk terug te komen. Ik zal hem een aantal casussen aanleveren, zodat hij een idee krijgt waarover het gaat. Ik vind het nog steeds bezwaarlijk dat deze regels pas achteraf open zijn gecommuniceerd. Over de regels zelf zijn ook nog wel enkele korte opmerkingen te maken, maar de regels zijn redelijk duidelijk en eenduidig. Is de staatssecretaris bereid om hierover overleg te voeren met de koepelorganisaties? Bezien moet worden hoe dit in de praktijk het beste uitwerkt. Dat kan ertoe leiden dat in de toekomst minder problemen ontstaan. De koepelorganisaties kunnen duidelijk maken waar de problemen liggen over de periode 2008 en 2009. Als de staatssecretaris bereid is om dit overleg op korte termijn te voeren, dan zou ook dit hoofdstuk op een goede manier kunnen worden afgesloten, net als het hoofdstuk over de rietdekkers.

Staatssecretaris **Weekers**: Dat zeg ik graag toe, want ik wil het zelf ook graag weten. Zo'n overleg past bij een ordentelijke uitvoering van wetgeving en een ordentelijke manier van omgang met burgers. Ik zal dat dus uitzoeken. Er zal overleg worden gevoerd met koepels. Wij zullen hieraan werken, zodat dit dossier op een ordentelijke manier kan worden afgesloten.

Ik dank de heer Omtzigt voor zijn dank voor de Kamervragen over het handhavingstekort. Dit punt heeft hij terecht opgevoerd. Ik heb ook het stuk gezien waarnaar hij verwees. Dit probleem wordt samen met het ministerie van Veiligheid en Justitie door wetgeving opgelost.

De **voorzitter**: Ik constateer dat alleen de heer Bashir behoefte heeft aan het houden van een tweede termijn. Het woord is aan hem.

De heer **Bashir** (SP): Voorzitter. Ik dank de staatssecretaris voor de zeer constructieve houding die hij heeft getoond door zijn toezeggingen. Wij hebben het gehad over de vraag of de staatssecretaris van Financiën op de hoogte was van de btw-constructies van financiële instellingen. De staatssecretaris wees daarbij op artikel 67 van de AWR. In lid 1 van dat artikel wordt de geheimhoudingsplicht geregeld. In dat artikel staat echter ook heel duidelijk dat die geheimhoudingsplicht niet geldt als dat noodzakelijk is om belastingwetten op een goede manier uit te voeren. In lid 2 staat bovendien dat de minister zelf met een regeling een uitzondering kan maken op die geheimhoudingsplicht als het om bestuursorganen gaat, waarvan de Tweede Kamer er een is. Kan de staatssecretaris daarom toezeggen om de Kamer goed te informeren als er sprake is van belastingontwijking of -ontduiking? Daarvan was duidelijk sprake. De staatssecretaris moet zich daarbij niet verschuilen achter artikel 67 van de AWR.

Staatssecretaris **Weekers**: Het is mijn plicht, mijn taak en mijn ambitie om de Kamer goed en volledig te informeren. Dat spreekt voor zich. Ik heb artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen genoemd, omdat het mij niet vrijstaat om over individuele belastingplichtigen te spreken. Terecht ziet daarop ook het College bescherming persoonsgegevens toe. Dit geldt niet alleen voor burgers die belastingplichtig zijn, maar ook voor bedrijven die belastingplichtig zijn. Ik zal hiermee daarom op deze manier omgaan. Ik heb tegelijkertijd geschetst wat ik van de btw-kwestie vind. De Kamer signaleert een probleem. Dat gebeurt meestal naar aanleiding van een publicatie in een krant. Ik zal en wil daarbij nooit ingaan op zaken die spelen rond individuele bedrijven. Ik zal in zo'n geval echter wel laten nagaan of zo'n probleem zich misschien wat breder voordoet en of het

noodzakelijk is om op zo'n punt beleid te ontwikkelen. Dat is ook wat er de afgelopen tijd is gebeurd bij deze btw-kwestie.

De heer **Braakhuis** (GroenLinks): Dit roept een vraag op. Een tijdje terug is er gevraagd om meer inzicht te bieden in rulings. Toen kwamen een paar dingen naar boven. Daarbij is ook geschermd met de Wet op het financieel toezicht. De minister heeft het nu over artikel 67 van de AWR. Welke gegevens zijn nu eigenlijk geheim? Gaat het om de tenaamstelling, om de adresgegevens, de naw-gegevens? Gaat het daarbij ook om percentages of andere kengetallen? Waarom worden die ook altijd geheimgehouden? De minister kan toch wel inzage bieden in wat er aan de hand is zonder dat hij in individuele cases treedt?

Staatssecretaris **Weekers**: Dat heb ik zojuist gedaan. Op geaggregeerd niveau kan ik uiteraard best informatie verschaffen. Ik ga echter niet in op de fiscale positie van individuele belastingplichtigen. Terecht staat de wet mij dat niet toe.

De **voorzitter**: Ik dank de aanwezigen voor hun inbreng.